

เทคนิคการวิเคราะห์ราคา โดยการลากเส้นชนิดต่างๆ

โดย วุฒิชัย อินทร์สว่าง i_woottichai@yahoo.com

คำนำ

เนื้อหาที่ผู้เขียนนำเสนอนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความรู้อันหลากหลายวิจิตรมหัศจรรย์ของการวิเคราะห์กราฟทางเทคนิคเท่านั้น ซึ่งผู้ศึกษาควรที่จะเรียนรู้ให้ครบทุกองค์ความรู้ ให้ครบทุกแง่มุมอย่าเพียงศึกษาด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น การมีความรู้พื้นฐานที่ดีพอจะช่วยให้ผู้ศึกษาสามารถประยุกต์เทคนิคต่างๆขึ้นมาใช้เองให้เกิดประสิทธิภาพที่สูงยิ่งขึ้นไปได้อย่างไรขีดจำกัด หากผู้ศึกษาพอมีความรู้พื้นฐานเรื่องการวิเคราะห์กราฟอยู่บ้างก็จะทำให้เข้าใจเนื้อหาภายในเล่มได้รวดเร็วขึ้น แต่หากยังไม่เคยศึกษาที่ใดมาก่อนก็สามารถใช้หนังสือเล่มนี้ได้เพราะผู้เขียนใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนในการอธิบาย เนื้อหาที่ผู้เขียนใคร่ขอนำเสนอเพื่อนักเทรดนี้ประกอบด้วย การลากเส้น Trend line, Resistance & Support Line, Fibo Retracement, Fibo extension, Fibo timezone, Speed Line, Fibo fan, SPEED LINE VS FIBO FAN ผู้ศึกษาจะได้เรียนรู้หลักการสร้าง การวิเคราะห์และเทคนิคจากเส้นต่างๆ เหล่านี้ ในบทท้ายผู้เขียนขอส่งท้ายด้วยการดูสัญญาณ Over Bought - Over Sold - Divergence จาก Indicator จำพวก RSI, Stochastic, และรูปแบบกลับตัวของกราฟแท่งเทียน และในบทสุดท้าย "คุยกันก่อนปิดเล่ม" ไม่ควรพลาดกับ 3 ขั้นตอนการวิเคราะห์ก่อนเปิดออเดอร์ซึ่งจะนำความรู้ตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 10 มาเรียงต่อกันจนเกิดเป็นกระบวนการวิเคราะห์ที่ทรงประสิทธิภาพ

หนังสือเล่มนี้ผู้เขียนจะเน้นไปที่การใช้งานจริงเป็นหลักโดยอ้างอิงจากตำราบางเล่มและประสบการณ์ส่วนตัว จะไม่ใช่หลักการเลิศหรูที่ฟังดูเหมือนนักวิชาการมาเอง แต่ไม่สามารถจับต้องได้กลับมีแต่ความมึนงงเท่านั้นเมื่ออ่านจบ แต่ผู้เขียนจะพยายามใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายๆ ไม่ซับซ้อนเพราะผู้เขียนมิได้แต่งหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเพื่อสนองกิเลสตัวเองเพียงเพราะอยากจะยกตนอวดอ้างภูมิรู้ แต่เพราะมีน้องๆ และนักลงทุนที่ยังขาดประสบการณ์และแนวทางบางท่านถามไถ่กันมา ผู้เขียนจึงอยากจะร่วมแบ่งปันประสบการณ์กับพี่น้องนักลงทุน ผิดพลาดประการใดผู้เขียนขอน้อมรับ แต่หากหนังสือเล่มนี้ยังพอที่จะมีประโยชน์มีคุณค่าอยู่บ้างผู้เขียนขอยกความดีทั้งหมดให้ พ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ที่เลี้ยงดูอบรมสั่งสอนข้าพเจ้า และขอให้กุศลผลบุญทั้งหมดเป็นปัจจัยในการบรรลุมรรค ผล นิพพาน ในอนาคตเบื้องหน้าของข้าพเจ้า สุดท้ายขอให้ผู้ศึกษาทุกท่านจงประสบความสำเร็จบนเส้นทางแห่งการลงทุนถ่วนหน้ากันเทอญ.

วุฒิชัย อินทร์สว่าง

สารบัญ

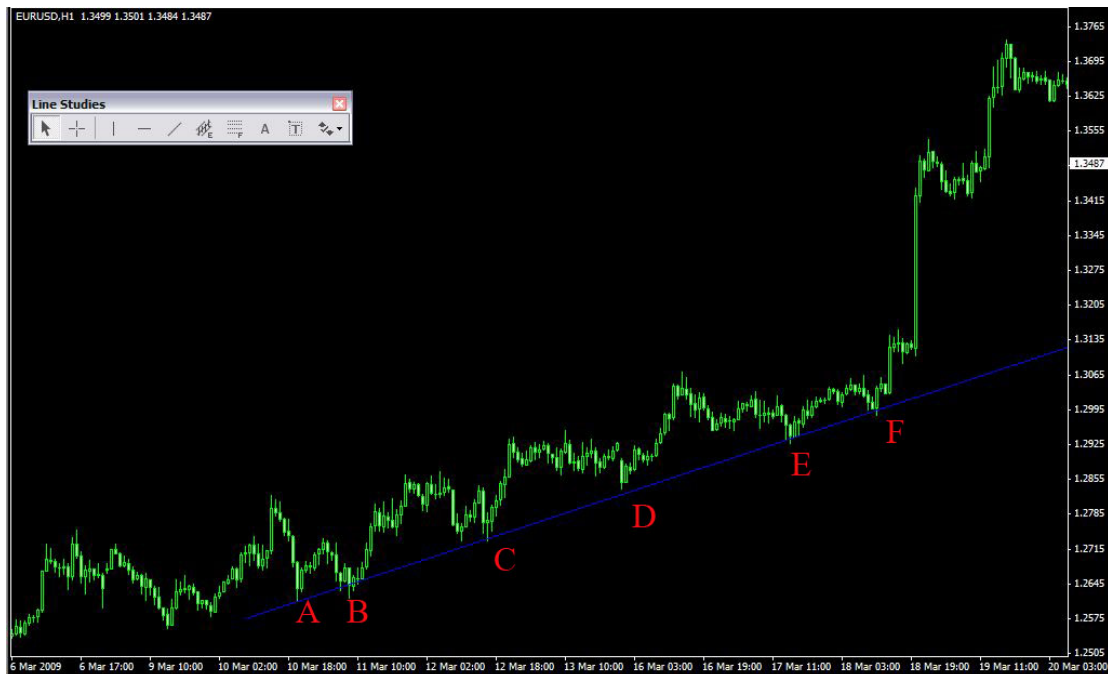
บทที่	หน้า
1. TREND LINE	4
2. RESISTANCE & SUPPORT LINE	7
3. WAVE & FIBONACCI RETRACEMENT	13
4. FIBONACCI EXTENSION	22
5. FIBONACCI TIME ZONE	32
6. FIBO FAN	34
7. SPEED LINE	38
8. SPEED LINE VS FIBO FAN	41
9. OVER BOUGHT / OVER SOLD	45
10. CANDLE STICK	50
คุยกันก่อนปิดเล่ม	57

LESSON # 1

TREND LINE (Market Rhythm)

สำหรับเรื่องของเส้นแนวโน้ม (Trend Line) ผู้เขียนขอมาเป็นบทแรกในการเรียนรู้เพราะนักลงทุนจะไม่สามารถทำงานได้เลย หากไม่สามารถวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend) ได้ จึงมีผู้กล่าวว่า "แนวโน้มคือเพื่อนของคุณ" เส้นแนวโน้ม (Trend Line) เปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะบอกว่าการลงทุนควรจะเดินไปในทิศทางใดหากปราศจากเข็มทิศนักเดินทางคงเดินไปไม่ถึงจุดหมายปลายทางและอาจถึงขั้นพบกับจุดจบอันน่าเศร้าในเวลาอันใกล้ ยังมีเครื่องมืออีกหลายประเภทที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มเช่น Moving Average เป็นต้น ในที่นี้ผู้เขียนขอเสนอการขีดเส้นมือเปล่า (Trend Line) ผู้ศึกษาสามารถปริ้นกราฟออกมาขีดด้วยดินสอปากกาก็ได้ หรือใช้เครื่องมือในโปรแกรมวิเคราะห์หุ้นของท่านก็ได้ เอาเป็นว่าเรามาดูกันเลยว่าเค้าขีดกันอย่างไร

จากรูปเป็น EUR/USD 1 ชม. จาก Forex

รูป TL1

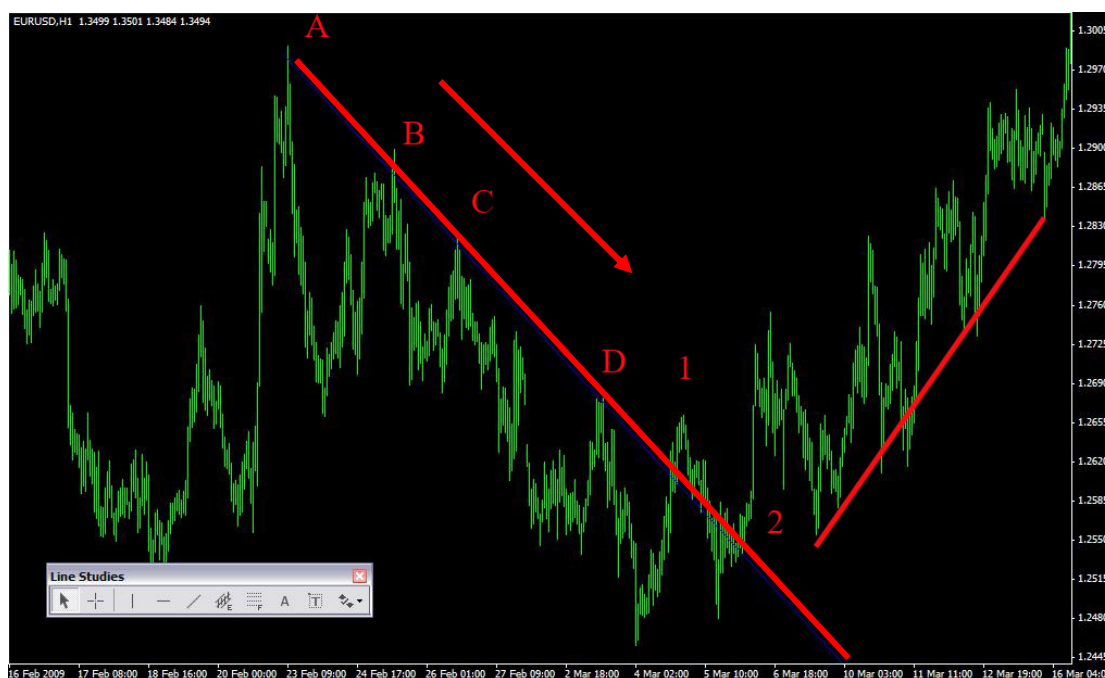
จากรูป TL1 เป็นแนวโน้มขึ้น (Up Trend) วิธีการสร้างให้ผู้ศึกษาลากเส้นจากจุดต่ำสุดไปหาจุดต่ำสุดถัดไปโดยมีเงื่อนไขว่าตำแหน่งของจุดที่2ต้องสูงกว่าตำแหน่งของจุดแรก เช่นจาก A ไป B และเมื่อราคามีการเคลื่อนที่ต่อไป ขึ้น-ลง แล้ววกกลับมาหาเส้นแนวโน้มที่เราขีดไว้แล้ว มักจะกลับขึ้นไปทำยอดใหม่อีกเช่นจุด C, D, E, F จุดสัมผัสพวกนี้จะช่วยยืนยันว่าเส้นแนวโน้มนั้นแข็งแกร่งยากที่ราคาจะดัดทะลุลงไปได้ โดยทั่วไปจุดสัมผัสเพียงแค่3จุดก็สามารถช่วยยืนยันแนวโน้มได้แล้ว

ในช่วงเช้าของวันก่อนเปิดตลาดผู้ศึกษาควรหาแนวโน้มที่ Time Frame สูงๆเช่น กราฟ 1MN, 1W, 1D, 4H, และ 1H ตามลำดับ เพื่อที่ผู้ศึกษาจะได้เห็นภาพรวมของหุ้นตัวนั้นๆ ส่วนคำถามที่ว่าจะใช้กราฟ Time Frame ที่เท่าไรในการเข้าซื้อขาย นั้นก็ขึ้นอยู่กับแนวทางการเล่นของแต่ละคนสั้นหรือยาว แต่ผู้เขียนแนะนำให้เข้า

ซื้อขายตามแนวโน้มของกราฟ 4H กล่าวคือเมื่อแนวโน้มของกราฟ 4H เป็นขาขึ้นผู้ศึกษาควรที่จะ Buy ตามแนวโน้มอย่างเดียวการเล่นสวนเทรนด์เสี่ยงเกินไป

เส้นแนวโน้มขาขึ้นเปรียบเสมือนแนวรับ (Support) ของราคา กล่าวคือเมื่อราคาเคลื่อนที่เข้าใกล้เส้นแนวโน้มเมื่อไรให้ผู้ศึกษาหยุดการซื้อขาย คอยเฝ้าระวังทิศทางลม ถ้าราคาสามารถเจาะทะลุเส้นแนวโน้มลงไปได้ เป็นไปได้ว่าแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาลง แต่ถ้าราคาแดงกลับขึ้นไปเมื่อสัมผัสเส้นแนวโน้มก็ให้ผู้ศึกษาเตรียมBuyได้ เป็นไปได้ที่ราคาอาจขึ้นไปทำยอดใหม่ (New High)

ภาพต่อไปเป็นตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาลง

รูป TL2

จากรูป TL2 เป็นแนวโน้มลง (Down Trend) วิธีการสร้างให้ผู้ศึกษาลากเส้นจากจุดสูงสุดไปหาจุดสูงสุดถัดไปโดยมีเงื่อนไขว่าตำแหน่งของจุดที่2ต้องต่ำกว่าตำแหน่งของจุดแรก เช่นจาก A ไป B และเมื่อราคามีการเคลื่อนที่ต่อไป ขึ้น-ลง แล้ววกกลับมาหาเส้นแนวโน้มที่เราขีดไว้ มักแดงกลับลงไปอีกเช่นจุด C, D, จุดสัมผัสพวกนี้จะช่วยยืนยันว่าเส้นแนวโน้มนั้นแข็งแกร่งยากที่ราคาจะตัดทะลุขึ้นไปได้ หรืออีกนัยหนึ่งเส้นแนวโน้มขาลงก็เปรียบเสมือนแนวต้าน (Resistance) ของราคา

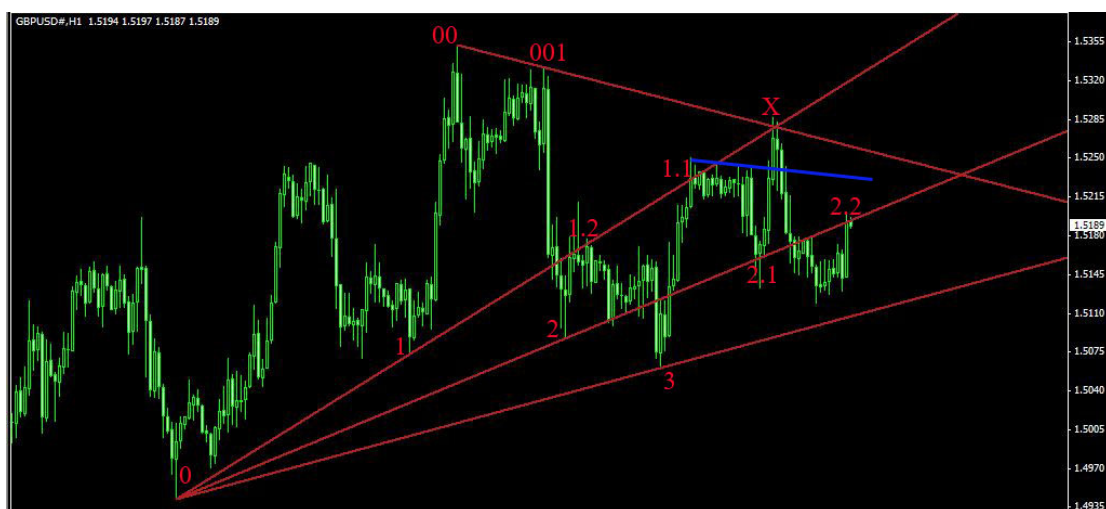
จากรูป TL2 เมื่อราคาวิ่งขึ้นไปสัมผัสเส้นแนวโน้มให้ผู้ศึกษาระวังการซื้อขายต่อเมื่อราคาแดงกลับในทิศทางตรงข้าม ก็ให้ผู้ศึกษาเตรียมตัวSell ตามแนวโน้มเดิมได้

***สังเกตจุดที่ 1 ราคาได้วิ่งเลยเส้นแนวโน้มขึ้นไปแล้วกลับลงมามาตัดเส้นแนวโน้มลงไป อีกต่อมาราคาได้วิ่งออกด้านข้าง (Side Way) แฉกๆเส้นแนวโน้ม ลักษณะนี้เป็นสัญญาณเตือนว่าแนวโน้มอาจกำลังกลับทาง ในจุดที่ 2 ราคาได้วิ่งทะลุเลยเส้นแนวโน้มขาลงไปเป็นอันมาก ใครที่ Sell Position อยู่ก็ให้เตรียม Cut Loss ได้เลย เพราะเส้นแนวโน้มได้ส่งสัญญาณการเปลี่ยนแนวโน้มจากขาลงเป็นขาขึ้นแล้ว

รูป TL3

จากรูป TL3 ผู้ศึกษาจะเห็นว่าในแนวโน้มขาลงผู้เขียนได้เพิ่มเส้นด้านล่างลงไปอีกหนึ่งเส้น และในแนวโน้มขาขึ้นผู้เขียนได้เพิ่มเส้นด้านบนไปอีกหนึ่งเส้น ผู้เขียนขออธิบายโดยลัดสั้นอย่างนี้ว่า ลักษณะของการขีดเส้นให้เป็นช่องๆโดยใช้หลักการของเส้นแนวโน้ม (Trend Line) อย่างนี้เรียกว่า Channel Line เส้น Channel นี้มีประโยชน์ในการพยากรณ์หาราคาสูงสุด-ต่ำสุดมาก กล่าวโดยเมื่อราคาวิ่งมาชนเส้น Channel ก็มักจะดิ่งกลับไปที่ทางเดิมและเคลื่อนไหวอยู่ในช่องทางของเส้น Channel จนกว่าแนวโน้มจะเปลี่ยนดังรูปที่ TL3 ซึ่งสามารถใช้เป็นจุดเข้า-จุดออกได้ทั้ง Buy และ Sell แต่ทั้งนี้ผู้ศึกษาควรมีความชำนาญในการวิเคราะห์จึงจะสามารถซื้อขายในลักษณะนี้ได้อย่างแม่นยำ

รูป TL4

สำหรับรูปที่ TL4 แสดงการขีดเส้นแนวโน้มที่พุ่งออกจากจุดเดียวกันหลายๆเส้น ให้ผู้ศึกษาดูที่จุดกันบั้ง 0

- เส้นแรกจากจุด 0 พุ่งไปสัมผัสที่ จุด 1

- เส้นที่สองจากจุด 0 พุ่งไปสัมผัสกันบั้งที่จุด 2
- เส้นที่สามจากจุด 0 พุ่งไปสัมผัสกันบั้งที่จุด 3

ก็จะได้เส้นแนวโน้มขึ้น (Up Trend) 3 เส้น สังเกตว่าราคาจะวิ่งอยู่ในกรอบ 3 เหลี่ยมที่เราขีดไว้ จะได้แนวรับแนวต้านทั้ง 3 เส้นสังเกตที่จุด 1.1, 1.2, X, 2.1, 2.2 ซึ่งราคาไม่สามารถที่จะดีฝ่าจุดเหล่านี้ไปได้เมื่อไม่สามารถฝ่าไปได้ก็ยังวิ่งกลับไปหาเส้นเดิมอีก ซึ่งความหมายตรงจะไปสอดคล้องกับหลักการของ Speed Line และ Fibo Fan จุดต่อมาคือจุดตัดของเส้นแนวโน้มขาลง 00 กับเส้นแนวโน้มขาขึ้นเส้นที่ 1 ที่จุดตัด X ตรงจุดตัดนี้ถือว่าเส้นแนวโน้มมีนัยยะที่สำคัญ กล่าวคือราคาอาจไม่สามารถดีฝ่าจุดตัดขึ้นไปทำยอดใหม่ (New High) ได้

\$\$\$ สรุปหัวข้อเส้นแนวโน้ม (Trend Line) \$\$\$

เส้นแนวโน้มสามารถใช้ได้ในทุก Time Frame ซึ่งจะต้องขีดยอดตลอดเวลาที่ทำการเทรดโดยเฉพาะ Time Frame ที่ต่ำลงมาเช่น 30M, 15M, 5M ซึ่งราคาของ Time Frame เหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เมื่อราคาวิ่งเข้าใกล้เส้นแนวโน้มให้ผู้ศึกษาระวังการเข้าซื้อขาย ดูทิศทางลมก่อน ถ้าราคาทะลุเส้นแนวโน้มไปได้ก็เป็นไปได้ที่แนวโน้มกำลังจะเปลี่ยน แต่ถ้าราคาวิ่งมาชนเส้นแนวโน้มแล้วดิ่งกลับไปที่ทิศทางเดิมวิเคราะห์ได้ว่าราคายังอยู่ในแนวโน้มเดิมสามารถเข้าซื้อ-ขายตามแนวโน้มได้ ผู้ศึกษาควรใช้เส้นแนวโน้มนี้ควบคู่กับเทคนิคด้านอื่นๆและ Indicator เช่น Moving Average, Stochastic, RSI, MACD เป็นต้น.

.....

LESSON # 2

RESISTANCE & SUPPORT LINE (เป้าหมายราคา)

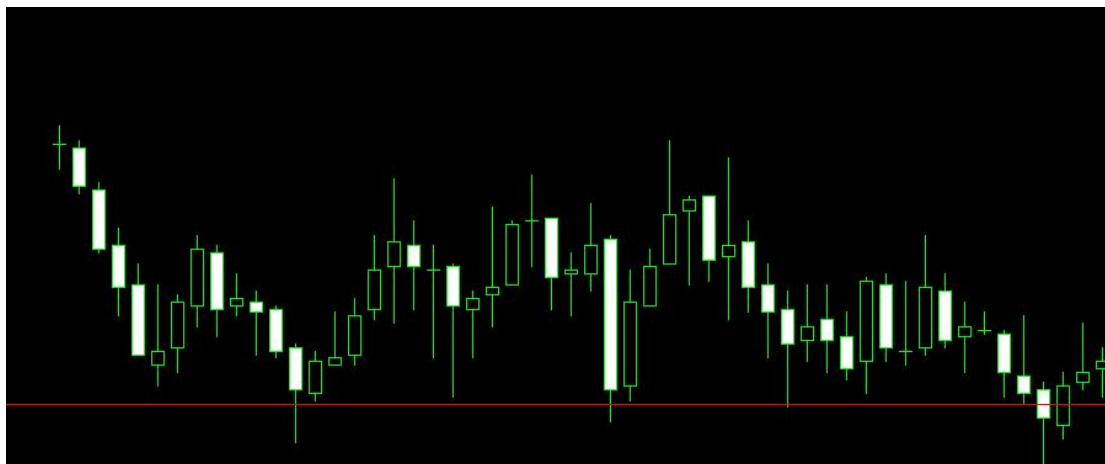
สำหรับในเรื่องของ แนวรับ-แนวต้าน (Resistance & Support) นี่เป็นเรื่องที่จำเป็นและต้องรู้ในระดับต้นๆทีเดียว ถ้าเส้นแนวโน้ม (Trend Line) คือเข็มทิศ แนวรับแนวต้าน (Resistance & Support) ก็คือแผนที่ที่บอกจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทางเพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่ผู้ศึกษาจำเป็นจะต้องรู้ เพราะถ้าขาดความเข้าใจในเรื่องนี้ก็เหมือนกับนักเดินทางที่ไม่มีแผนที่ เมื่อไม่มีแผนที่ก็จะไม่รู้ตำแหน่งที่ตั้งปัจจุบันและไม่รู้จุดหมายปลายทางแล้วที่นี้จะเดินทางได้อย่างไร เครื่องมือในการวิเคราะห์ที่ผมแนะนำทั้งหมดก็มุ่งเน้นไปที่การหาแนวรับแนวต้าน และความรู้ทางเทคนิคที่พยายามศึกษาพัฒนาค้นคว้ากัน ก็เรื่องของแนวรับแนวต้านที่แม่นยำนี้ล่ะครับ เมื่อแนวรับแนวต้านสำคัญอย่างนี้ ในบทนี้ผมจึงขอปูทางให้เข้าใจกันง่ายๆและนำเสนอการขีดเส้นแนวรับแนวต้านอย่างง่ายกันก่อน ถ้าพร้อมแล้วเราก็มาลุยกันเลยครับ

÷÷÷แนวรับ (Support) (S) คือแนวที่รับไม่ให้ราคากดต่ำลงไปมากกว่าแนวนั้นๆ
 แนวนี้อาจเป็นกันบังเก่าหรือยอดเก่าก็ได้ ยิ่งราคาลงมาสัมผัสที่แนวรับนี้บ่อยครั้งเท่าไร
 ยิ่งเป็นการยืนยันว่าแนวรับนี้แข็งแกร่งยากที่ราคาจะทะลุลงไปได้

รูป RS1

รูป RS1 แสดงแนวรับ (Resistance) ที่เป็นกันบังเก่า สังเกตว่าเมื่อราคาลงมาสัมผัส
 ที่ก่อนบังเก่านี้ก็เต็งกลับทันที เพราะฉะนั้นให้ผู้ศึกษาคอยเฝ้าระวังกราฟราคาลักษณะนี้
 คือ เมื่อราคาลงมาจนสุดแล้วปรับตัวกลับขึ้นไปทำยอดใหม่หรือสัมผัสกับแนวต้านที่ดี
 แล้วราคาก็ปรับตัวลงมาอย่างนี้ให้ผู้ศึกษาระวังกันบังเก่าเพราะราคาอาจหยุดที่ตรงจุดนี้
 แล้วเต็งกลับได้ แนวนี้ก็จะเป็แนวรับที่มีนัยสำคัญทันที แต่ถ้าสามารถทะลุลงไปได้ก็ให้
 ผู้ศึกษามองหาแนวรับถัดไป เพื่อกำหนดเป็นจุด Stop Loss หรือจุด Take Profit

รูป RS2

รูป RS2 แสดงแนวรับของกันบั้งเก่าที่แข็งแกร่ง ซึ่งราคาลงมาสัมผัสที่แนวรับนี้หลายต่อหลายครั้ง จึงเป็นการยืนยันได้ว่าแนวรับนี้แข็งแกร่งเกินกว่าที่ราคาจะทะลุผ่านลงไปได้

รูป RS3

รูป RS3 แสดงยอดเก่าที่กลายมาเป็นแนวรับ เมื่อราคาปรับตัวลดลงมา นอกจากกันบั้งเก่าแล้วให้ผู้ศึกษามองหายอดเก่าที่จะมาเป็นแนวรับด้วย

÷÷÷แนวต้าน (Resistance) (R) คือแนวที่ต้านไม่ให้ราคารุ่งสูงไปเกินกว่าแนวนั้นๆ แนวนี้อาจเป็นยอดเก่าหรือกันบั้งเก่าก็ได้ ยิ่งราคาขึ้นมาสัมผัสที่แนวต้านนี้บ่อยครั้งเท่าไร ยิ่งเป็นการยืนยันว่าแนวต้านนี้แข็งแกร่งยากที่ราคาจะทะลุผ่านขึ้นไปได้

รูป RS4

รูป RS5

รูป RS4 และ RS5 แสดงแนวต้านของยอดเก่า ซึ่งราคาขึ้นไปสัมผัสที่แนวต้านนี้หลายต่อหลายครั้ง จึงเป็นการยืนยันได้ว่าแนวต้านนี้แข็งแกร่งเกินกว่าที่ราคาจะทะลุผ่านขึ้นไปได้

รูป RS6

รูป RS6 แสดงกันบั้งเก่าที่กลายมาเป็นแนวต้าน เมื่อราคาปรับตัวขึ้นมานอกจากยอดเก่าแล้วให้ผู้ศึกษามองหาบั้งเก่าที่จะมาเป็นแนวต้านด้วย

รูป RS7

รูป RS7 แสดงการหาแนวรับ-แนวต้านที่ TF 1D โดยหาจุดต่ำสุด-สูงสุด ก่อนตลาดเปิดในแต่ละวันเพื่อเป็นแนวทางในการเทรด

รูป RS8

รูป RS8 แสดงภาพรวมของแนวรับ-แนวต้านทั้งหมด ต่อไปเราจะมาวิเคราะห์แนวรับ-แนวต้านตามหลักการโดยใช้รูปที่ RS8 เป็นตัวอย่าง โดยเริ่มตั้งแต่จุด A ไล่ไปจนถึงจุด Q เรามาเริ่มกันเลยดีกว่าครับ

-หลักจากที่ราคาพุ่งปรี๊ดขึ้นมาและหยุดที่ตำแหน่ง A ให้ผู้ศึกษาจับตาตำแหน่งนี้ให้ดีคือ เส้น L2 ที่ต่อมาจะกลายมาเป็นทั้งแนวรับและแนวต้านที่มีนัยสำคัญยิ่ง ไล่ตั้งแต่ตำแหน่งจาก B ไป C จะเห็นว่าราคาแทนที่จะพุ่งไปทำยอด C เลยหันที่แต่ราคากลับมาจตุจ้องๆที่เส้น L2 อยู่ถึง 3 แท่งเทียนก่อนที่จะพุ่งแบบรุนแรงไปทำยอด C ต่อไป ในสถานการณ์เช่นนี้ให้ผู้ศึกษาเฝ้าระวังดูทิศทางลมให้ดีเพราะหลังจากที่ราคาพุ่งขึ้นมาทำยอด (A) แล้วลงไปปรับฐาน (B) และทำท่าจะพุ่งไปต่อในทิศทางเดิมลักษณะอย่างนี้ให้ระวังที่ยอดเดิม (A) เพราะราคาอาจกลับลงไปได้เมื่อวิ่งมาชนแนวต้านนี้ โดยให้ชะลอการซื้อขายไว้ก่อนจนเมื่อราคาได้วิ่งข้าม(หรือหนี)แนวรับ-แนวต้านไประยะหนึ่งแล้วจึงค่อยพิจารณาการซื้อขายต่อไป (สำหรับแนวโน้มขาลงก็พิจารณาเช่นเดียวกัน)

-ที่เส้น L2 กลายมาเป็นแนวรับของตำแหน่ง F, K, N โดยที่ราคาไม่สามารถฝ่าลงมาได้แม้จะมีความพยายามถึง3ครั้งก็ตาม และ L2 เช่นกันที่กลับมาเป็นแนวต้านของตำแหน่ง Q หลังจากที่ได้ทะลุแนวรับ L2 ลงไปได้แต่กลับต้องมาเจอแนวรับอีก1จุด (L1) จึงดันขึ้นไปแต่ก็ไม่สามารถฝ่าแนวต้าน L2 ไปได้อีก ลักษณะนี้เห็นได้บ่อยครั้งโดยราคาจะวิ่งวนอยู่ใน Channel ของแนวรับ-แนวต้านอยู่พักหนึ่งดังรูป

-ที่เส้น L1 เป็นการลงมาปรับฐานของราคาเอง ก่อนที่จะเคลื่อนที่ต่อไปในทิศทางเดิม ซึ่งตำแหน่งนี้ก็ได้กลายมาเป็นแนวรับของตำแหน่ง O, P ในเวลาถัดมา

-ที่เส้น L3 ซึ่งเป็นกันบังของ D ต่อมาได้กลายมาเป็นแนวรับของ I และ L

-ที่เส้น L4 ถ้ามองที่ G และ H อาจไม่สำคัญ แต่ถ้ามองมาที่ M กลับเป็นแนวต้านที่หนักล้นทันที ลักษณะของ G, H นี้ทำให้หลายคนตกม้าตายมานักต่อนักแล้วแต่ถ้าผู้ศึกษาจะเฝ้าระวังสักนิดก็จะมองเห็นจุดสังเกตตรงนี้ได้ไม่ยาก

-ที่เส้น L5 ดูเหมือนว่าแรงของกระตุมจะหมดตรงที่ตำแหน่งนี้ (C) ราคาไม่สามารถที่จะพุ่งทะลุไปทำยอดใหม่ได้แม้จะมีความพยายามถึง3ครั้งก็ตาม

-เห็นเส้น 00 มั้ยครับถือว่าเป็นอีกจุดหนึ่งที่มีมักจะตกมาตายกันเลยครับ โดยทั่วไปมักจะคิดว่าจากตำแหน่ง N ราคาน่าจะพุ่งไปหา L3 หรือ L4 เลยหันที่แต่อย่าเพิ่งรีบดูให้ดีกว่า

\$\$\$ สรุปหัวข้อเส้นแนวรับ-แนวต้าน (Support & Resistance) \$\$\$

จากที่ได้กล่าวไปแล้วในเบื้องต้นว่าแนวรับ-แนวต้าน เป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นต้องเข้าใจเป็นอันดับแรกๆ โดยให้ระวังยอดเก่า ก้นบึ้งเก่า ให้ดี และแนวรับ-แนวต้านที่มีการทดสอบบ่อยครั้งซึ่งแสดงถึงนัยสำคัญว่าแนวนั้นแข็งแกร่งเกินที่ราคาจะฝ่าทะลุไปได้ อีกเรื่องที่ต้องจดจำคือเมื่อราคาเคลื่อนที่เข้าใกล้แนวรับ-แนวต้านเมื่อไรให้ผู้ศึกษาชะลอการซื้อขายหรือถ้าถือ Order อยู่ในกรณีที่เข้าถูกทางก็ให้เตรียมตัวตัดทำกำไรถ้าราคาไม่สามารถฝ่าทะลุแนวรับ-แนวต้านไปได้ หรือเตรียมตัว Cut loss ถ้าราคาฝ่าทะลุแนวรับ-แนวต้านได้ในกรณีที่เข้าผิดทาง

การเข้าซื้อ-ขายที่แนวรับ-แนวต้าน ให้ซื้อ (Buy) (Long Position) ที่ตำแหน่งเหนือแนวต้าน (Resistance) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวต้านขึ้นไปได้ (Break Out) ออกที่แนวต้านถัดไป การขาย (Sell) (Short Position) ให้ขายที่ตำแหน่งต่ำกว่าแนวรับ (Support) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวรับลงไปได้ (Break Out) ออกที่แนวรับถัดไป อย่าซื้อ (Long Position) ที่แนวรับและขาย (Short Position) ที่แนวต้านเด็ดขาด จริงอยู่ว่าเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวต้านแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาลงหรือเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวรับแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาขึ้น แต่อาจไม่เป็นเช่นนั้นเพราะราคาอาจทะลุแนวรับ-แนวต้านไปได้ (Break Out) การเข้าถือออเดอร์โดยวิธีนี้เสี่ยงเกินไป หากเข้า-ออกตามวิธีดังกล่าวนี้ให้รอสัญญาณการกลับตัวที่ชัดเจนก่อน

.....

LESSON # 3

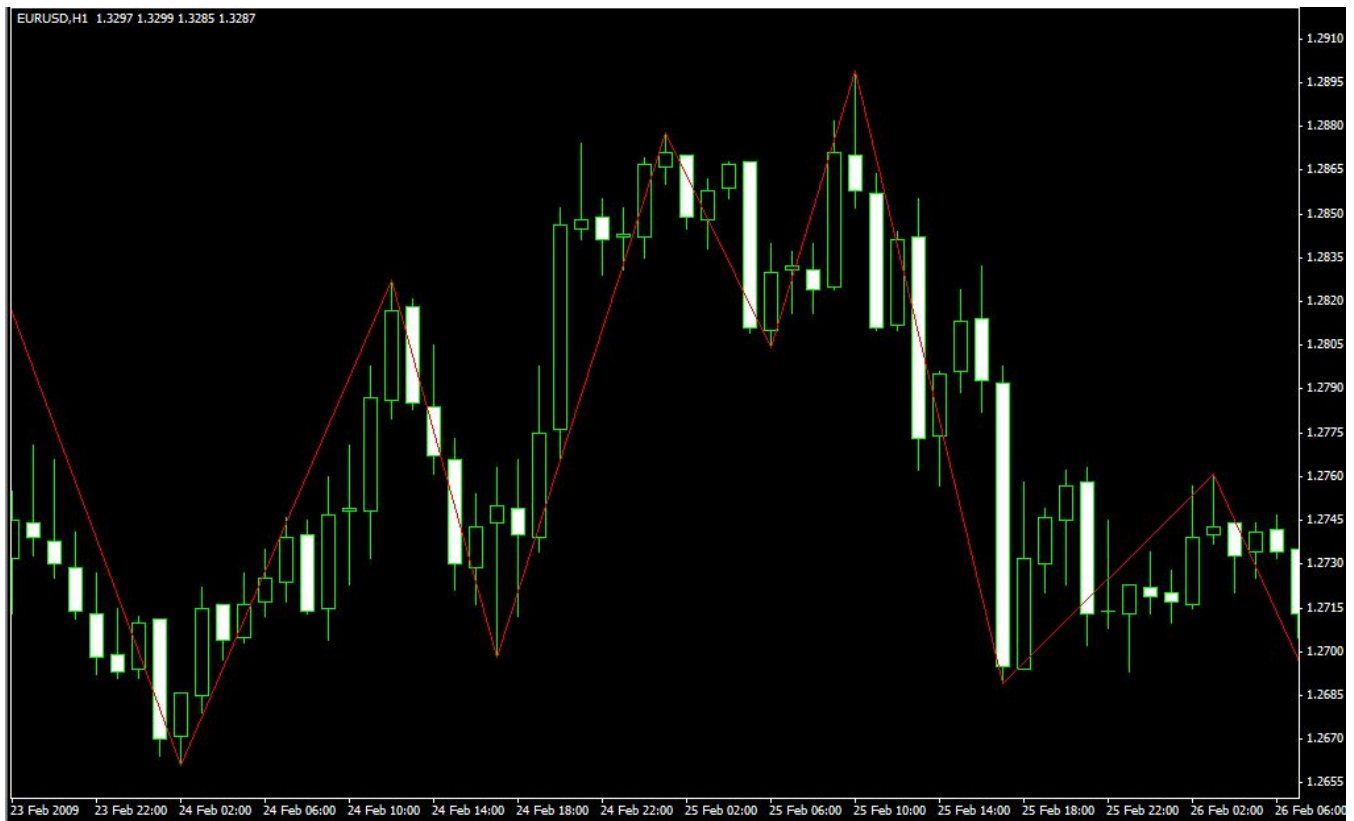
WAVE & FIBONACCI RETRACEMENT

(Wave=Market Rhythm) (Fibonacci Retracement=เป้าหมายราคา)

ในบทนี้จะกล่าวถึง 2 เรื่องคือเรื่องของคลื่น (Wave) และ Fibonacci Retracement โดยในส่วนแรกจะพูดถึงเรื่องของคลื่นก่อนเพราะผู้ศึกษาจะไม่สามารถทำความเข้าใจ Fibonacci Retracement ได้เลยหากไม่มีความเข้าใจในเรื่องของคลื่น (Wave) อยู่บ้าง และในเรื่องของคลื่น (Wave) ผู้เขียนค่อนข้างให้ความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะหากผู้ศึกษามีความเข้าใจในเรื่องของคลื่นดีพอ ก็จะเหมือนมีอาวุธที่ทรงพลังอยู่ในมือยากที่จะเพลี่ยงพล้ำให้กับตลาดได้ เป้าหมายที่ผู้ศึกษาจะต้องฝึกฝนให้ชำนาญก็คือ 1. รู้การปรับฐาน (Retracment) 2. รู้การต่อตัว (Extension) (ในบทถัดไป) 3. รู้สัญญาณการกลับตัว (อธิบายในบทต่อไป)

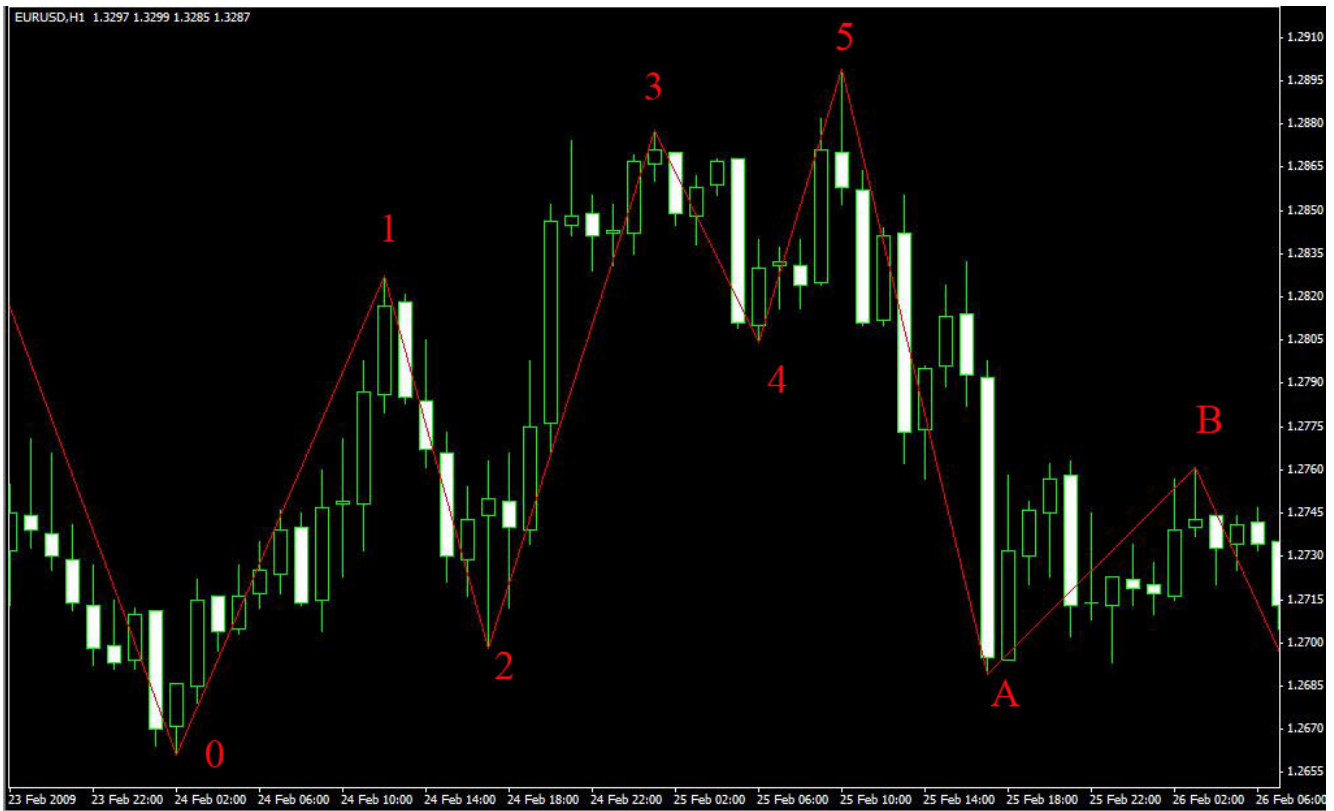
Fibonacci (ฟีโบนัชชี) หรือ ลีโอนาร์โด ฟีโบนัชชี (Lionardo Fibonacci) เป็นนักคณิตศาสตร์ชาวเมืองปิซา ประเทศอิตาลี สำหรับตัวเลขของ ฟีโบนัชชี นี้เรียกได้ว่าเป็นสัดส่วนทองคำ (Golden Ratio) ซึ่งจะสามารถพบเห็นได้ตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิต หรือสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่า ซึ่งผู้ศึกษาสามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับ Fibonacci เพิ่มเติมได้จากหนังสือวิเคราะห์หุ้นที่มีขายในท้องตลาดทั่วไปได้ ซึ่งในที่นี้ผู้เขียนขออธิบายเฉพาะหลักการและวิธีการนำมาใช้ในการวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคเท่านั้น

ประโยชน์ของ Fibonacci (ฟีโบนัชชี) ในการวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคก็คือการนำตัวเลขเหล่านี้มาคำนวณหาแนวรับ แนวต้าน นั้นเอง แต่ก่อนที่จะไปเรียนรู้ในเรื่องของการหาแนวรับ-แนวต้านโดยใช้ Fibonacci (ฟีโบนัชชี) ผู้ศึกษาควรที่จะมีความรู้ในเรื่องของคลื่น (Wave) เบื้องต้นกันก่อนเพื่อให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจนว่า Fibonacci (ฟีโบนัชชี) มีอิทธิพลกับสถานการณ์ชนิดไหนแบบใด

รูปที่ FR1

จากรูป FR1 เราจะมองคลื่น (Wave) กันออกหรือไม่ครับถ้าผู้ศึกษามองที่เส้นสีแดงที่ผู้เขียนได้ขีดไว้ให้ดูก็น่าจะพอเห็นภาพเลาๆได้ ถ้ายังไม่เห็นภาพเรามาดูรูปต่อไปกันเลยครับ

รูปที่ FR2

รูปที่ FR2 ผู้เขียนได้ใส่ตัวเลขและตัวอักษรลงไปด้วยที่นี้พอจะเห็นอะไรบ้าง หรือยังครับ ถ้าใส่ตัวเลขและตัวอักษรอย่างนี้ลงไปก็จะไปเข้ากับทฤษฎีคลื่นของอีเลียต เวฟ (Elliott Wave) ซึ่งผู้ศึกษาสามารถที่จะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทฤษฎีคลื่นของอีเลียตเวฟ (Elliott Wave) ได้จากหนังสือวิเคราะห์หุ้นที่มีขายในท้องตลาดทั่วไปได้ ในที่นี้ผู้เขียนไม่ขอเจาะลึกลงไปในเรื่องละเอียด แต่จะอธิบายลักษณะของคลื่นเพื่อที่จะนำไปใช้กับตัวเลข Fibonacci (ฟิโบนาชี)

มาเข้าเรื่องของ คลื่น (Wave) กันต่อครับ ให้ผู้ศึกษาสังเกตตำแหน่งจาก 0 ถึง 5 จะเห็นว่าเป็นแนวโน้มขาขึ้น (ผู้ศึกษาสามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับเส้นแนวโน้ม Trend Line มาใช้ควบคู่ไปได้) สังเกตได้อีกว่าถึงแม้จะเป็นแนวโน้มขึ้น กราฟก็ไม่ได้ขึ้นจาก 0 ไปถึง 5 ในทันทีทันใด แต่จะเป็นการขึ้นในลักษณะขึ้นลงๆเป็นจังหวะอาจเรียกปรากฏการณ์อย่างนี้ว่า Market Rhythm ก็ได้เหมือนกัน

ต่อไปมาไล่เรียงจังหวะคลื่นตามรูปที่ FR2 กันครับ

1.หลังจากที่ราคาทั้งดิ่งลงมาถึงจุดที่ 0 ราคาก็ปรับตัวขึ้นไปทำยอดที่ 1 (โดยทั่วไปเราจะเรียกตำแหน่ง 0 ว่า จุดต่ำสุด (LOW) แต่ในที่นี้ผู้เขียนต้องการให้ผู้ศึกษาที่ยังไม่มีพื้นฐานความรู้ได้เข้าใจหลักการโดยง่าย จึงใส่ตำแหน่ง 0 ลงไปดังภาพ)

2.หลังจากที่ขึ้นไปทำยอด 1 ราคาที่ร่วงลงมาตำแหน่ง 2 สำหรับแนวโน้มขาขึ้น ตำแหน่งจาก 1 ถึง 2 ดังภาพเราเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า การปรับฐาน (RETRACEMENT) (สำหรับการปรับฐาน (Retacement) ของแนวโน้มขาขึ้นนั้นมีข้อสังเกตง่าย ๆ คือราคาจะไม่ร่วงลงมาต่ำกว่ากันบั้งเก่า ถ้าราคาปรับร่วงลงมาต่ำกว่ากันบั้งเก่าจะไม่เรียกว่าการปรับฐาน)

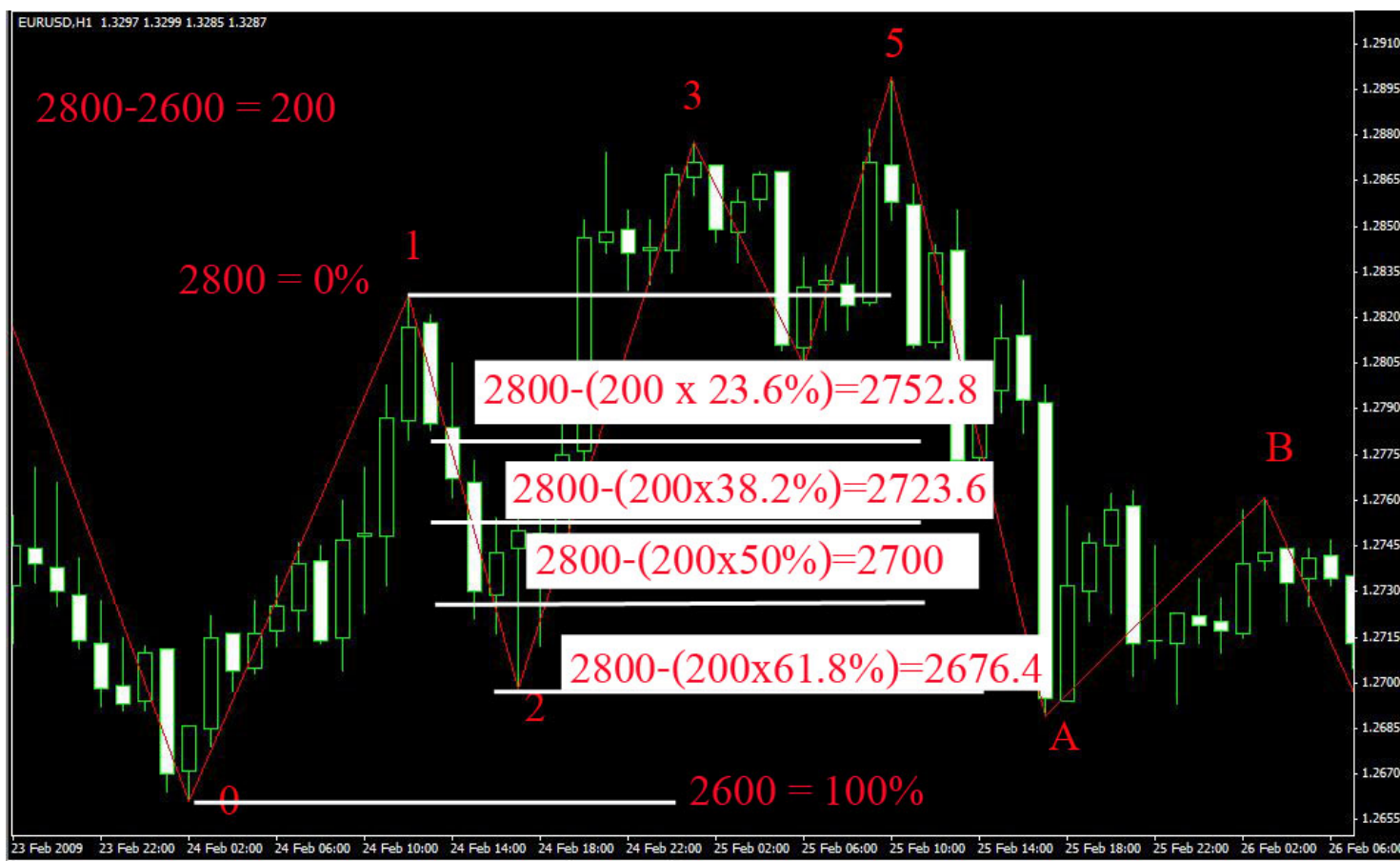
3.หลังจากที่ราคาลงมาปรับฐานที่ตำแหน่ง 2 แล้วก็พุ่งขึ้นไปทำยอดใหม่ (New High) ที่ตำแหน่ง 3 ตำแหน่งจาก 2 ถึง 3 ปรากฏการณ์อย่างนี้เรียกว่า การต่อตัวของราคา (Extension) ซึ่งเราจะเรียนกันในบทต่อไป

4.หลังจากนั้นราคาก็ปรับฐาน (Retracement) ลงมาที่ตำแหน่ง 4 แล้วขึ้นไปทำยอดใหม่ที่ตำแหน่งที่ 5 ก่อนที่จะร่วงลงมาทำกันบั้งที่ตำแหน่ง A ต่อไปตามหลักการของ Elliot Wave พอละเห็นคลื่นกันบ้างหรือยังครับ

เป้าหมายในบทนี้คือการคำนวณหาตำแหน่งในการปรับฐาน (Retracement) ของราคาโดยใช้ทฤษฎี FIBONACCI RETRACEMENT ตามรูป FR2 ก็คือตำแหน่ง 1 ลงมา 2 และ 3 ลงมา 4 โดยตัวเลขที่นิยมนำมาใช้ในการวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคคือ 23.6, 38.2, 50, 61.8 เรามาเริ่มวิเคราะห์กันเลยครับ

TIP : สำหรับผู้ที่เริ่มต้นศึกษาการมองจังหวะของคลื่น บางครั้งอาจเกิดความสับสน ผู้เขียนมีวิธีช่วยให้มองเห็นคลื่นง่ายๆโดยใช้ Indicator ที่ชื่อ ZigZag โดยในแท็บ Input ปรับค่า ExtDepth = 6 หรือถ้าต้องการความละเอียดมาก ๆ ก็ปรับค่าลดลงได้ตามต้องการ ในตัวอย่างรูปที่ FR2 ผู้เขียนปรับ ExtDepth = 6

รูป FR3

ตามที่ได้กล่าวไปแล้วในเบื้องต้นว่าตัวเลขของ ฟิโบนาคี (Fibonacci) ที่นิยมนำมาใช้ในการวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคก็คือ 23.6, 38.2, 50, 61.8 ตัวอย่างรูปที่ FR3 คือการนำตัวเลขมหัศจรรย์ทั้ง4ชุดมาหาแนวรับของการปรับฐาน (Retracement) จากยอดหมายเลข 1 ลงมาหมายเลข 2

ขั้นตอนการคำนวณด้วยมือง่ายๆโดยใช้รูป FR3 เป็นตัวอย่าง ดังนี้ครับ

1. หาผลต่างของราคาหุ้นจากกันบั้งเกาก่อนหน้า (หมายเลข0) ไปหายอดใหม่ (หมายเลข1) ตามตัวอย่างก็คือ $1=2800$, $0=2600$, $2800-2600=200$ ผลต่างที่ได้ คือ 200
2. การจะหาว่าราคาหุ้นลงไปปรับฐาน (Retracement) เท่าไรนิยมคิดกันเป็นเปอร์เซ็นต์โดยใช้ตัวเลขของฟิโบนาคีเป็นเปอร์เซ็นต์คูณ โดยเริ่มจากยอดสุดจะเท่ากับ 0% ตามมาด้วย 23.6%, 38.2%, 50%, 61.8% และสุดท้ายคือ 100% หรือเท่ากับกันบั้งเกา (ถ้าราคาสามารถผ่านการปรับฐาน Retracement ที่ 100% ไปได้ก็จะไม่ถือว่าเป็นการปรับฐานแต่จะเรียกว่าการต่อตัว (Extension) แทน)
3. เมื่อได้ผลต่างมาแล้วให้นำผลต่างนั้นมาคูณด้วยตัวเลขเปอร์เซ็นต์ของฟิโบนาคี (Fibonacci) ได้เท่าไรนำมาลบราคาสูงสุดตัวอย่างคือ 2800 ก็จะได้ราคาที่

เป็นแนวรับ (Support) (S) ของการลงมาปรับฐาน (Retracement) ครั้ง
นี้ ดังรูปตัวอย่างที่ FR3

$$S1 = 2800 - (200 \times 23.6\%) = 2752.8$$

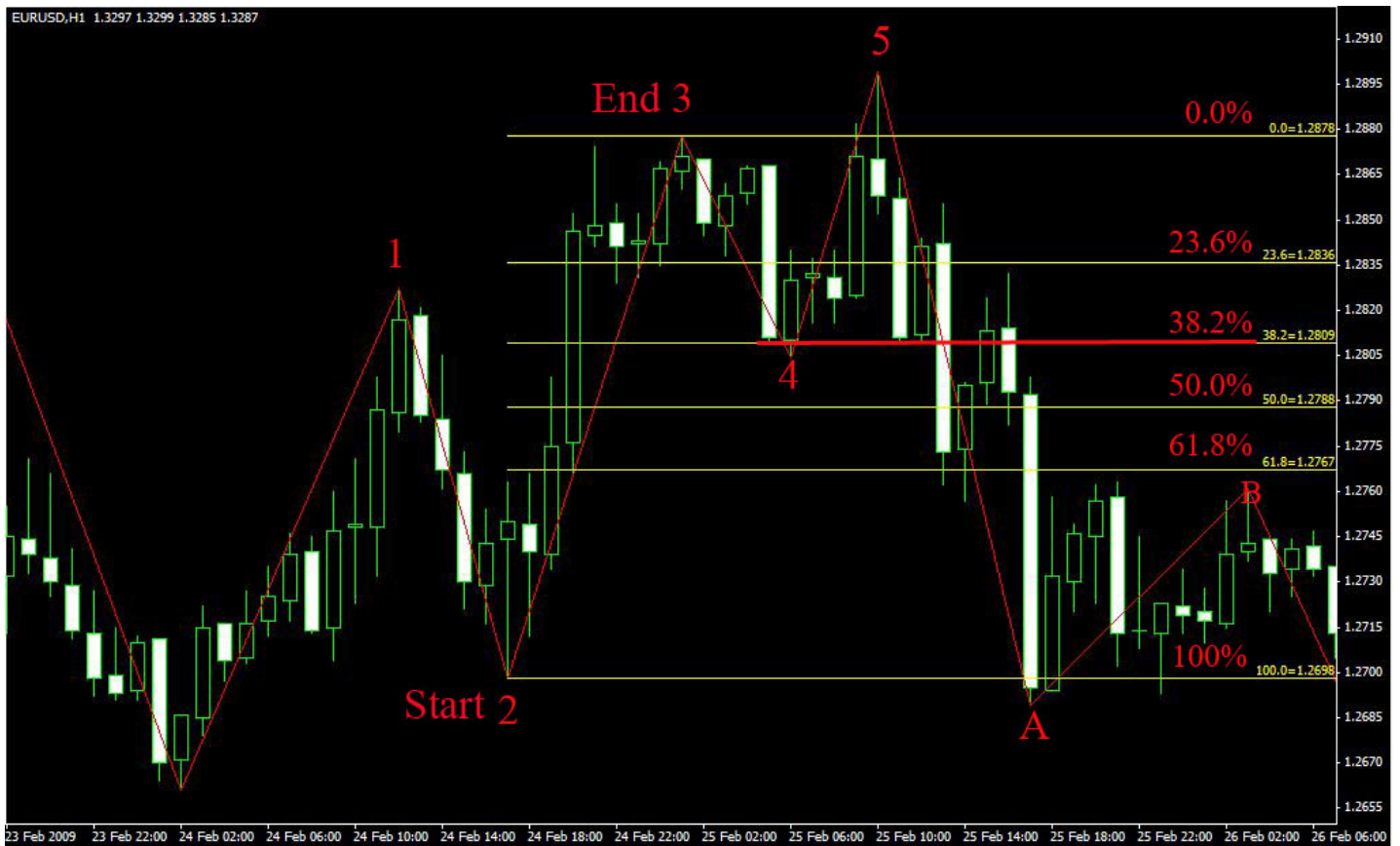
$$S2 = 2800 - (200 \times 38.2\%) = 2723.6$$

$$S3 = 2800 - (200 \times 50.0\%) = 2700.0$$

$$S4 = 2800 - (200 \times 61.8\%) = 2676.4$$

ตามตัวอย่างที่ FR3 นั้นราคาลงมาปรับฐานที่ S4 คือ 61.8% ที่ราคา
2676.4 หลังจากนั้นราคาพุ่งขึ้นไปทำยอดใหม่คือยอดหมายเลข 3

สำหรับตัวอย่างต่อไปเป็นการใช้โปรแกรมช่วยในการหาแนวรับ ของการปรับฐาน
(Fibonacci Retracement) ซึ่งตัวอย่างนี้ผู้เขียนใช้โปรแกรม Meta trader4
ซึ่งหากผู้ศึกษาใช้โปรแกรมอื่นๆในการวิเคราะห์ก็สามารถอ่านจากคู่มือของโปรแกรม
นั้นๆ ซึ่งตามหลักการแล้วจะไม่แตกต่างกันมากนัก

รูปที่ FR4

ต่อไปเป็นการหาแนวรับของการปรับฐานครั้งที่ 2 ของแนวโน้มขึ้นตามรูปที่ FR4 คือจากยอดหมายเลข 3 ปรับตัวลงมาถึงบั้งหมายเลข 4 แต่จะเป็นการหาแนวรับโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์เข้ามาช่วย ให้ผู้ศึกษาทำตามขั้นตอนดังนี้

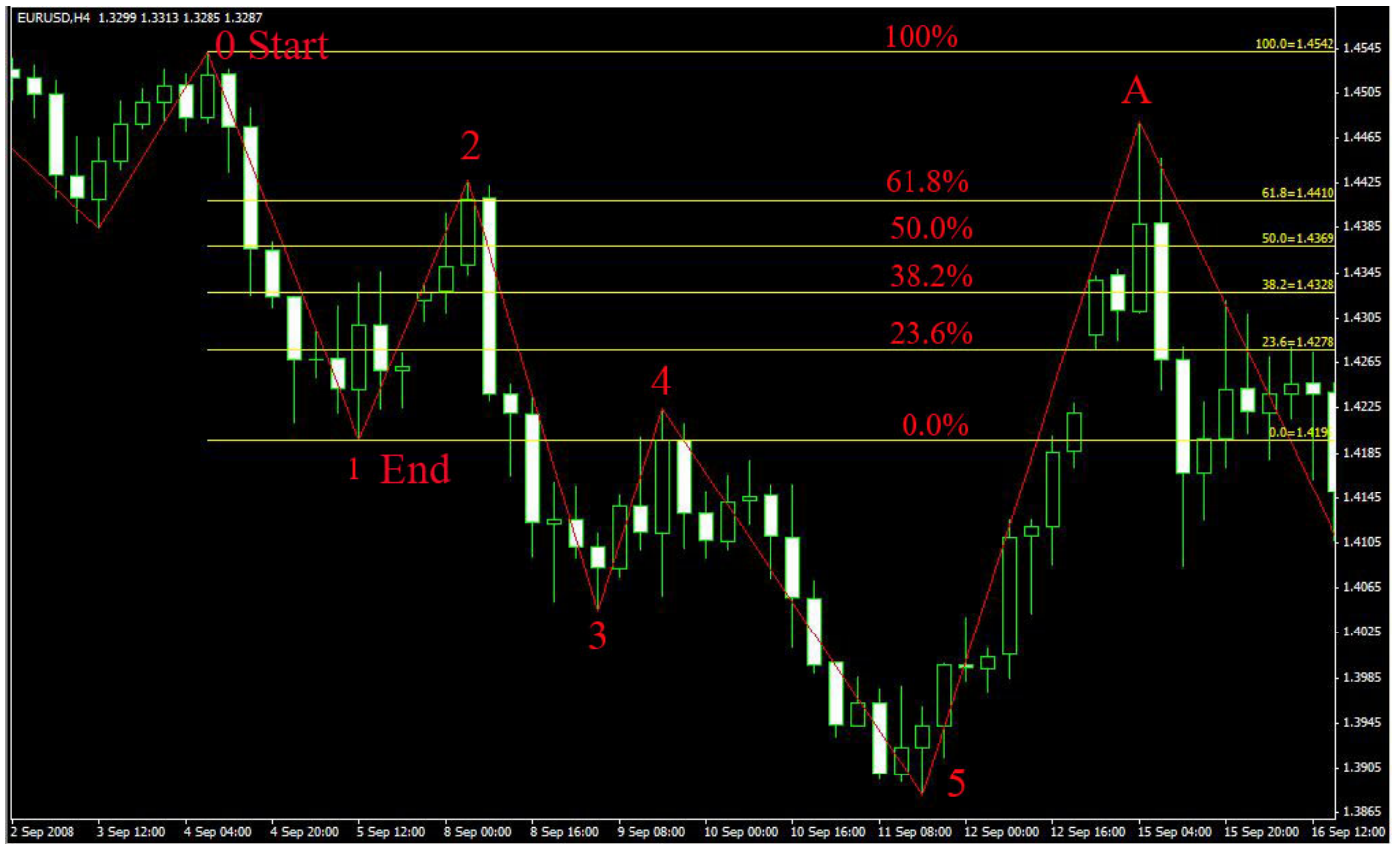
1. เลือกเมนู Insert>Fibonacci>Retracement
2. คลิกที่จุดกันบั้งเก่าตามรูปคือ Start 2 ลากยาวไปปล่อยที่ยอดใหม่ตามรูปคือ End 3 (ให้คลิก Drag แล้ว ลาก-ปล่อย)
3. เหนือนี้ก็จะได้แนวรับของการปรับฐานครั้งนี้แล้ว คือ S1=23.6%, S2=38.2%, S3=50.0%, S4=61.8% ตามรูปที่ FR4 ราคาจะลงมาหยุดที่ 38.2% พอดี ก่อนที่จะพุ่งไปทำยอดใหม่ที่หมายเลข 5 ต่อไปตามหลักการของอีเลียตเวฟ (Elliott Wave)

ลำดับต่อไปมาดูแนวโน้มขาลงกันบ้าง ซึ่งวิธีการคำนวณและวิเคราะห์ก็จะเหมือนกับแนวโน้มขาขึ้นเพียงแต่กลับทางกันจากขึ้นเป็นลงเท่านั้น

รูปที่ FR5

จากรูปที่ FR5 เราจะเห็นคลื่นหรือเปล่าครับ เรามาไล่เรียงกันเลยดีกว่าครับ หลังจากที่เราพุ่งขึ้นแล้วร่วงลงมาที่กันนี้หมายเลข 1 ราคาขึ้นมาระปรึฐาน (Retracement) ที่หมายเลข 2 (สำหรับในแนวโน้มขาลงนั้น ถ้าราคาปรับตัวขึ้นมาเกินกว่ายอดเก่าจะไม่เรียกว่าการปรับฐาน แต่จะหมายถึงการต่อตัวหรือ Extension แทนที่) หลังจากที่เราปรับฐาน (Retracement) ขึ้นไปที่หมายเลข 2 แล้ว ก็ร่วงลงมาตามแนวโน้มเดิมที่หมายเลข 3 หลังจากนั้นก็ปรับฐานขึ้นไปหมายเลข 4 แล้วร่วงลงมาตามแนวโน้มเดิมที่หมายเลข 5 ก่อนที่จะขึ้นไปทำคลื่น (Wave) A, B, C ต่อไปตามทฤษฎีของอีเลียตเวฟ (Elliot Wave)

รูปที่ TF6

ต่อไปมาดูวิธีการใช้ Fibo Retracement หาแนวต้านของการปรับฐานดังตัวอย่างรูปที่ TF6 (สำหรับวิธีการคำนวณด้วยมือที่ผู้เขียนไม่ขออธิบายซ้ำ ซึ่งวิธีการก็จะเหมือนกับแนวโน้มขาขึ้น) จะหาแนวต้านของการปรับฐานจากกันที่หมายเลข 1 ไปหายอดที่หมายเลข 2

1. เลือกเมนู Insert>Fibonacci>Retracement
2. คลิกซ้ายที่ยอดหมายเลข 0 Start ลากมาปล่อยที่กันที่ 1 End (ให้คลิก Drag แล้ว ลาก-ปล่อย)
3. เหนือนี้ก็จะได้นำแนวต้านของการปรับฐานครั้งนี้แล้ว คือ T1=23.6%, T2=38.2%, T3=50.0%, T4=61.8% ตามรูปที่ FR6 ราคาจะขึ้นมาหยุดที่ 61.8% พอดี ก่อนที่จะร่วงลงไปทำกันที่ใหม่ (New Low) ที่หมายเลข 3 หลังจากนั้นก็ขึ้นมาปรับฐานที่หมายเลข 4 ซึ่งผู้ศึกษาสามารถใช้ Fibo Retracement วัดราคาของการปรับฐานจากตำแหน่งหมายเลข 3 ไปหาตำแหน่งหมายเลข 4 ได้จากหลักการเดียวกันนี้

\$\$\$\$ สรปอีกครั้งในเรื่องของคลื่น (Wave) และการปรับฐาน (Retracment) \$\$\$\$

\$\$\$ หลักการของคลื่นสำคัญมากในการวิเคราะห์ราคาทางเทคนิค ผู้ศึกษาควรที่จะศึกษาให้เข้าใจ อาจไม่ต้องถึงขนาดเจาะลึกไปถึงเรื่องอีเลียตเวฟ แต่เพียงแค่ว่าจังหวะของคลื่นราคา (Market Rhythm) เท่านั้นก็สามารถที่จะทำกำไรในตลาดหุ้นได้แล้ว

\$\$\$ ในแนวโน้มขาขึ้นราคาก็ไม่ได้พุ่งขึ้นที่เดียวเลยแต่จะมีการขึ้นในระดับหนึ่งแล้วลงมาปรับฐานแล้วพุ่งขึ้นไปตามทิศทางเดิมสลับกันแบบนี้ไปเรื่อยๆจนกว่าแนวโน้มนั้นๆจะหมดแรง สำหรับแนวโน้มขาลงก็เป็นไปในลักษณะเดียวกัน คือไม่ได้ลงในทันทีทันใดเลยแต่จะพุ่งกลับขึ้นมาปรับฐานแล้วกลับลงต่อไปตามแนวโน้มเดิม สำหรับคลื่นหรือ Wave นั้นจะมีอยู่ในทุกๆ Time Frame ซึ่งจะเป็นไปในลักษณะของคลื่นซ้อนคลื่นยกตัวอย่างเช่น กราฟ 1 วันก็จะมีคลื่น (Wave) ของกราฟ 4 ชม. ซ้อนอยู่ส่วนกราฟ 4 ชม. ก็มีคลื่นของกราฟ 1 ชม. ซ้อนอยู่ เป็นต้น ซึ่งผู้ศึกษาควรที่จะวิเคราะห์คลื่นจาก Time Frame ใหญ่ๆ เช่น กราฟ 1 วัน หรือ กราฟ 4 ชม. ก่อนเป็นหลักแล้วค่อยมาวิเคราะห์กราฟที่ Time Frame ต่ำๆลงมา หากผู้ศึกษาต้องการเจาะลึกในเรื่องของอีเลียตเวฟ (Elliot Wave) ก็สามารถหาอ่านได้จากหนังสือวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิค จากร้านหนังสือชั้นนำทั่วไปได้

\$\$\$ Fibonacci Retracement เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการหาแนวรับ-แนวต้าน อีกชนิดหนึ่งเพราะฉะนั้นเครื่องมือชนิดนี้จึงสามารถกำหนดจุดเข้าออกได้ ผู้เขียนยกข้อความจากบทที่ 1 มาอธิบายดังนี้

 การเข้าซื้อ-ขายที่แนวรับ-แนวต้าน โดยวิเคราะห์จาก Fibonacci Retracement ให้ซื้อ (Buy) (Long Position) ที่ตำแหน่งเหนือแนวต้าน (Resistance) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวต้านขึ้นไปได้ (Break Out) ออกที่แนวต้านถัดไป การขาย (Sell) (Short Position) ให้ขายที่ตำแหน่งต่ำกว่าแนวรับ (Support) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวรับลงไปได้ (Break Out) ออกที่แนวรับถัดไป อย่าซื้อ (Long Position) ที่แนวรับและขาย (Short Position) ที่แนวต้านเด็ดขาด จริงอยู่ว่าเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวต้านแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาลงหรือเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวรับแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาขึ้น แต่อาจไม่เป็นเช่นนั้นเพราะราคาอาจทะลุแนวรับ-แนวต้านไปได้ (Break Out) การเข้าถือออเดอร์โดยวิธีนี้เสี่ยงเกินไป หากเข้า-ออกตามวิธีดังกล่าวนี้ให้รอสัญญาณการกลับตัวที่ชัดเจนก่อน

LESSON # 4

FIBONACCI EXTENDSION (เป้าหมายราคา)

สำหรับ Fibonacci Extension (การต่อตัว) นั้นการวิเคราะห์และใช้งานก็คล้ายๆกับ Fibo Retracement จุดสำคัญคือผู้ศึกษาต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่า ลักษณะไหนคือ การปรับฐาน (Retracment) ลักษณะไหนคือ การต่อตัว (Extension) ในบทที่แล้วผู้ศึกษาอาจจะพอเห็นภาพเลาๆแล้วว่าลักษณะคลื่นต่อตัว (Extension) มีลักษณะหน้าตาเป็นอย่างไร แต่ถ้ายิ่งนักภาพไม่ออกก็มาดูตัวอย่างแรกกันเลยครับ

รูปที่ FE1

สำหรับภาพตัวอย่างแรก TE1 เป็นตัวอย่างแนวโน้มขึ้น (Up Trend) สำหรับระยะ A, B คือจุดที่กราฟทำการต่อตัว (Extension) ได้อย่างไรเรามาละเรียงคลื่นกันเลยครับ

- 1.หลังจากที่ราคาวิ่งลงมามากที่สุดที่ตำแหน่งที่ 0 ก็ปรับตัวขึ้นไปตำแหน่งที่ 1
- 2.จากตำแหน่งที่ 1 ราคาวิ่งลงมาปรับฐานที่ตำแหน่งที่ 2
- 3.จากการปรับฐานที่ตำแหน่ง 2 ราคาพุ่งขึ้นไป ผ่านยอดเก่าคือยอดที่ 1 ขึ้นไปทำยอดที่ตำแหน่งที่ 3 สังเกตระยะจากยอดที่ 1 ถึงยอดที่ 3 คือระยะ A ระยะนี้ละครับคือตำแหน่งการต่อตัว (Extension)
***จุดสังเกต ถ้าหลังจากที่ราคาลงมาปรับฐานแล้ววิ่งเลยยอดเก่าขึ้นไปได้ ลักษณะนี้เรียกว่าการต่อตัว (Extension)
- 4.จุดต่อตัว (Extension) จุดต่อไปคือระยะ B หลังจากที่เราต่อตัวมาหยุดที่จุดที่ 3 แล้ว ราคาก็วิ่งลงไปปรับฐานที่ตำแหน่งที่ 4

5. หลังจากลงมาปรับฐานที่ตำแหน่งที่ 4 แล้วราคาก็พุ่งขึ้นไปยอดใหม่ที่ตำแหน่งที่ 5 ระยะจากยอดเก่า (3) ถึงยอดใหม่ (5) ระยะนี้ละครับคือระยะของการต่อตัว

***จุดสังเกต ถ้าหลังจากที่ราคาลงมาปรับฐานแล้ววิ่งเลยยอดเก่าขึ้นไปได้ ลักษณะนี้เรียกว่าการต่อตัว (Extension)

รูปที่ FE2

ตามรูปที่ FE2 จากการปรับฐานในตำแหน่งที่ 3 และราคาก็ได้วิ่งทะลุเหนือยอดเก่า (1) ไปได้ ก็ให้เตรียมตัวใช้ Fibo Extension ได้เลยครับ เพื่อหาว่าเป้าหมายของราคา หรือแนวต้านอยู่เท่าไร

1.คลิกที่เมนู Insert > Fibonacci > Expansion คลิกที่ตำแหน่ง 3 Start Click ดังรูป

2.ใช้วิธีลาก (Drag) มาปล่อยวาง ตำแหน่งที่ 1 End Drag (ให้ใช้วิธีคลิก-ลาก แล้วปล่อยวางนะครับ)

3.ก็จะได้แนวต้านที่เป็นเป้าหมายของการต่อทั้งหมด 3 ตำแหน่งดังรูปที่ FE2 คือ R1=61.8%, R2=100%, R3=161.8% เท่านั้นละครับสำหรับวิธีใช้ Fibo Extension

รูปที่ FE3

รูปที่ FE3 นี้เป็นตัวอย่างการหาแนวรับของการต่อตัว (Extendsion) ในแนวโน้มขาลงด้วย Fibo Extendsion ซึ่งการวิเคราะห์และหาตำแหน่งของแนวรับ ในแนวโน้มขาลงนี้ก็ไม่ได้แตกต่างจากแนวโน้มขึ้นเท่าไร เพียงแค่ปรับจากขึ้นเป็นลงเท่านั้น เราสามารถเริ่มกันได้เลยครับ

1.หลังจากราคาได้ทิ้งดิ่งร่วงลงมาถึงตำแหน่ง 0 ดังภาพที่ FE3 จากนั้นก็ขึ้นไปปรับฐานที่ตำแหน่งหมายเลข 1

2.หลังจากที่ปรับฐานที่ตำแหน่งที่ 1 แล้ว ราคาก็ร่วงลงตามแนวโน้มเดิม ผ่านทะลุกันบั้งเก่า (0) เมื่อราคาทะลุผ่านกันบั้งเก่าไปได้ก็เตรียมตัววิเคราะห์การต่อตัวโดยใช้ Fibo Extension ได้เลย ตามหลักการที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้

3.คลิกที่เมนู Insert > Fibonacci > Expansion คลิกที่ตำแหน่ง 1 Start ดังรูป

4.ใช้วิธีลาก (Drag) มาปล่อยวาง ตำแหน่งที่ 0 End Drag (ให้ใช้วิธีคลิก-ลาก แล้วปล่อยวางนะครับ)

5.ก็จะได้แนวต้านที่เป็นเป้าหมายของการต่อตัวของราคาทั้งหมด 3 ตำแหน่งดังรูปที่ FE3 คือ $R1=61.8\%$, $R2=100\%$, $R3=161.8\%$

TIP : สำหรับตัวเลขเปอร์เซ็นต์ 61.8%, 100%, 161.8% เหล่านี้คือสัดส่วนของปรับฐาน (Retracment) ครึ่งก่อนดังรูปที่ FE4

รูปที่ FE4

-ต้องการคำนวณหาการต่อตัวที่ระยะ A ก็จะใช้ระยะการปรับฐานจากหมายเลข 1 ถึงหมายเลข 2 มาคูณด้วยตัวเลข 61.8, 100, 161.8 ก็จะได้ระยะการต่อตัว A

-ต้องการคำนวณหาการต่อตัวที่ระยะ B ก็จะใช้ระยะการปรับฐานจากหมายเลข 3 ถึงหมายเลข 4 มาคูณด้วยตัวเลข 61.8, 100, 161.8 ก็จะได้ระยะการต่อตัว B อย่างนี้เป็นต้น

แต่หากผู้ศึกษาสังเกตสักนิดก็จะเห็นว่าหลังจากใช้เครื่องมือ Expansion ในโปรแกรม MT4 สัดส่วนที่ได้จะไม่เท่ากับตัวเลขเปอร์เซ็นต์จริงๆ เช่น ดังรูปที่ FE3 จะเห็นว่าการต่อตัวมาถึง 100% ซึ่งก็คือ 2 เท่าของการปรับฐานครึ่งก่อน แต่ตามรูปราคา กลับลงมาแค่ครึ่งหนึ่งของการปรับฐาน เรามาไขความลับเรื่องนี้กันครับว่าทำไมโปรแกรม MT4 ถึงได้ทำอย่างนี้

รูปที่ FE5

รูปที่ FE5 ต้องการหาเป้าหมายการต่อตัวของยอดที่ 3 โดยใช้เครื่องมือ Fibo Expansion คลิกที่กันขึงที่ 2 ลากไปปล่อยที่ยอดที่ 1 จะได้แนวต้านทั้ง 3 ดังรูป ลองพิจารณาγγให้ดูเป้าหมายที่ 100% คำนวณโดยนาระยะการปรับฐานที่ 1 ถึง 2 คูณด้วย 100% ก็จะได้เท่ากับระยะการปรับฐานจาก 1 ถึง 2 พอดี แต่ตามรูปแนวต้านที่ 100% ควรที่ขึ้นไปสูงมากกว่านี้

สรุปประเด็นนี้γγดังนี้ครับ ค่า Default ของคำสั่ง Expansion ในโปรแกรม MT4 จะถูกหารด้วย 2 จากค่าจริงครับ กล่าวคือ 61.8% เหลือ 30.9%, 100% เหลือ 50%, 161.8% เหลือ 80.9% ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะในทางปฏิบัติจริงราคามักมาหยุดที่ค่าหารสองจากค่าจริงนั่นเองครับ ซึ่งผู้ใช้งานโปรแกรม MT4 ก็ไม่ต้องกังวลครับกับตรงนี้ครับเพราะโดยประสบการณ์ของผู้เขียนแล้วค่า Default ที่ถูกหารสองนี้แม่นยำพอสมควรครับ แต่ถ้าหากผู้ศึกษาต้องการค่าที่แท้จริงก็สามารถทำได้ดังนี้ครับ ตามตัวอย่างรูปที่ FE5

- a ดับเบิลคลิกที่เส้นประให้เกิดจุด Snap ดังรูปที่จุด b Double Click
- b คลิกซ้ายที่จุด Snap ดังรูปที่จุด b Left Click
- c เมื่อคลิดซ้ายที่จุด Snap แล้วก็ลากขึ้นไปให้เส้นประสองเส้นตั้งฉากกันเลยครับ (ทิศทางการลากดังรูปที่จุด c Drag)

ก็จะได้ผลลัพธ์ดังรูปที่ FE5

รูปที่ FE5

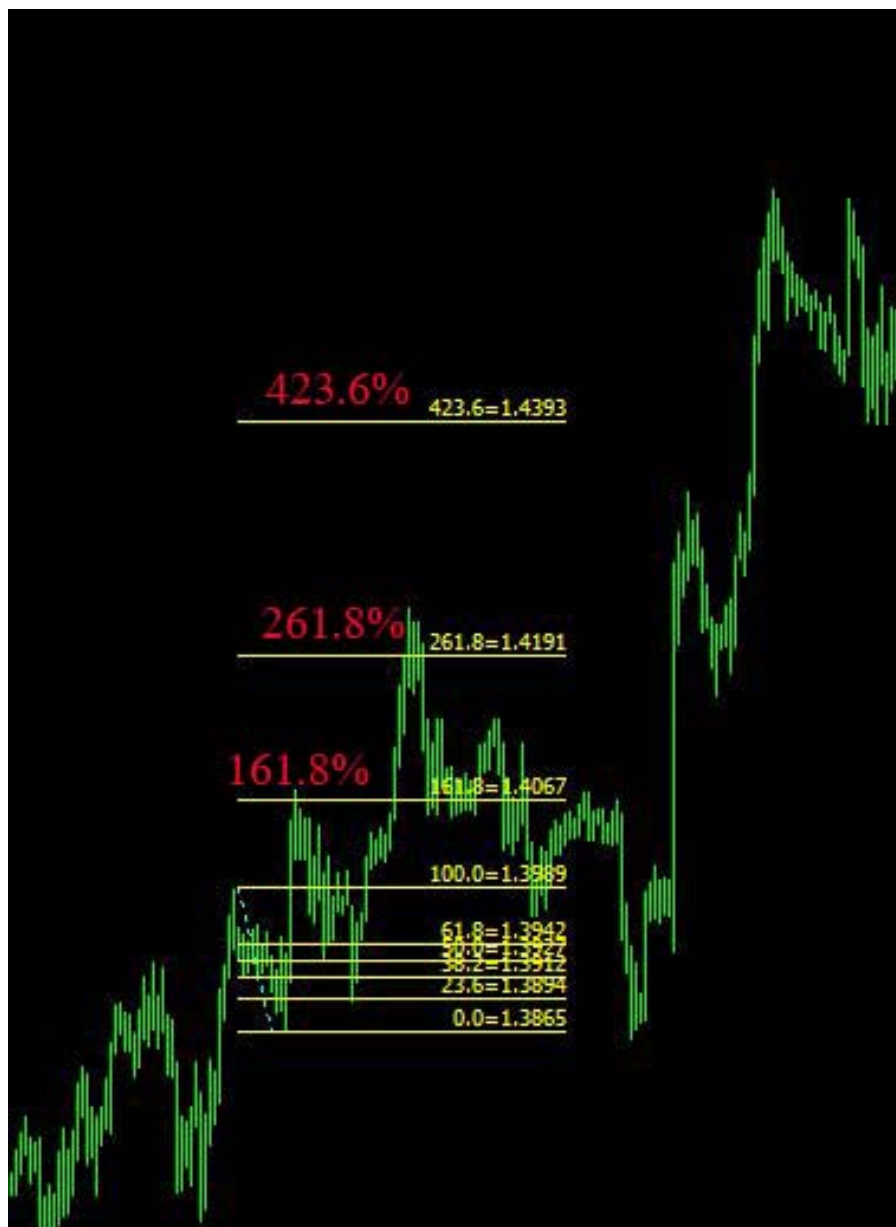
เท่านี้ก็จะได้ระยะที่แท้จริงแล้วครับ สังเกตที่แนวด้าน 100% จะเท่ากับการปรับฐานครั้งก่อนพอดี ส่วนเปอร์เซ็นต์อื่นๆก็จะเป็นสัดส่วนตามตัวเลขพอดี สำหรับแนวโน้มลงก็มีวิธีทำเช่นเดียวกับแนวโน้มขึ้นเพียงกลับด้านจากขึ้นเป็นลงเท่านั้นครับ

สำหรับเรื่องของการใช้เครื่องมือในการหาการต่อตัวนี้คำสั่ง Fibo Retracement ก็สามารถใช้ได้เช่นเดียวกันครับ เพียงแต่ Fibo Retracement จะไม่หารสองให้เรานะครับ เรามาดูตัวอย่างกันเลยครับ

รูปที่ FE6

ดังรูปที่ FE6 หลังจากที่เราหาจุดขึ้นราคาทำยอด A ก็ลงไปทำกันที่ B ที่นี้เราจะหาว่าหลังจากที่ทำการขึ้น B แล้วราคาจะปรับขึ้นมาเท่าไร ก็จะใช้ Fibo Retracement คลึงที่จุด A ลากมาปล่อยที่จุด B ก็จะได้แนวต้านต่างๆดังรูป แต่ว่าราคาได้วิ่งทะลุยอดเก่า (A) ไปกลายเป็นการต่อตัวแล้วไปหยุดที่จุด C หรือที่ Fibo Retracement 161.8% ซึ่งจริงๆแล้วลักษณะนี้ไม่ใช่การปรับฐานแต่คือการต่อตัว แต่ว่าผู้เขียนโปรแกรม MT4 ก็ใจดีอุตสาหะเพิ่มออปชั่นการต่อตัวแถมมาให้ด้วย จริงๆแล้ว Fibo Retracement จะให้เป้าหมายการต่อตัวมา 3 ตำแหน่งดังรูปที่ FE7 ซึ่งผู้เขียนได้ทำการ Zoom Out เพื่อให้เห็นภาพรวม จะเห็นแนวต้านทั้งหมด 3 จุดด้วยกันคือ 161.8%, 261.8%, 423.6%

รูปที่ FE7

รูปที่ FE8

รูปที่ FE8 นี้ผู้เขียนได้เพิ่ม Fibo Expansion เข้าไปเพื่อวิเคราะห์หาการต่อตัว โดยคลิกจุด B ลากไปปล่อยที่จุด A แต่รูปนี้ Fibo Expansion ยังถูกหารสองอยู่

รูปที่ FE9

รูปที่ FE9 นี้ผู้เขียนได้ปรับให้ Fibo Expansion บอกค่าที่แท้จริงโดยวิธีที่ได้อธิบายไปก่อนหน้านี้ จะเห็นว่าแนวด่าน 61.8% ของ Fibo Extension จะตรงกับ 161.8% ของ Fibo Retracement ส่วน 161.8% ของ Fibo Extension จะตรงกับ 261.8% ของ Fibo Retracement ส่วน 100% ของ Fibo Extension จะไม่ตรงกับค่า Default ของ Fibo Retracement แต่ถ้าผู้ศึกษาต้องการจะให้ Fibo Retracement แสดงค่าให้ตรงกับ 100% ของ Fibo Extension ก็สามารถทำได้ โดยดับเบิลคลิกที่เส้นประ ในแท็บ Fibo Levels คลิกที่ Add แล้วใส่ค่า 2.00 เข้าไปในช่อง Level ที่นี่เราก็จะได้ Fibo Retracement 200% มาใช้งานแล้วครับ

\$\$\$ สรุปเรื่องการต่อตัว (Extension) ของคลื่น \$\$\$

สำหรับในเรื่องของการใช้งาน Fibonacci Expansion นั้นสิ่งสำคัญที่สุดผู้ศึกษาต้องมองคลื่นให้ออกกว่าขณะนี้คลื่นกำลังอยู่ในขาลงหรือขาขึ้น หลังจากนั้นก็มองหายอดเก่าหรือก้นบึ้งเก่า เมื่อราคามีแนวโน้มที่จะฝายอดเก่าหรือก้นบึ้งเก่าไปได้ก็ให้ผู้ศึกษาเตรียมตัวใช้ Fibonacci Expansion วัดหาเป้าหมายของราคาได้เลย ซึ่งราคาที่มีนัยสำคัญและเป็นไปได้มากที่สุดจะอยู่ระหว่าง FE61.8% ถึง FE100% และก็มีบ่อยครั้งเช่นกันที่ราคาทะลุ 161.8% ไปได้

\$\$\$ Fibonacci Extension เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการหาแนวรับ-แนวต้านอีกชนิดหนึ่งเพราะฉะนั้นเครื่องมือชนิดนี้จึงสามารถกำหนดจุดเข้าออกได้ ผู้เขียนยกข้อความจากบทที่ 1 มาอธิบายดังนี้

 การเข้าซื้อ-ขายที่แนวรับ-แนวต้าน โดยวิเคราะห์จาก Fibonacci Extension ให้ซื้อ (Buy) (Long Position) ที่ตำแหน่งเหนือแนวต้าน (Resistance) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวต้านขึ้นไปได้ (Break Out) ออกที่แนวต้านถัดไป การขาย (Sell) (Short Position) ให้ขายที่ตำแหน่งต่ำกว่าแนวรับ (Support) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวรับลงไปได้ (Break Out) ออกที่แนวรับถัดไป อย่าซื้อ (Long Position) ที่แนวรับและขาย (Short Position) ที่แนวต้านเด็ดขาด จริงอยู่ว่าเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวต้านแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาลงหรือเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวรับแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาขึ้น แต่อาจไม่เป็นเช่นนั้นเพราะราคาอาจทะลุแนวรับ-แนวต้านไปได้ (Break Out) การเข้าถือออเดอร์โดยวิธีนี้เสี่ยงเกินไป หากเข้า-ออกตามวิธีดังกล่าวนี้ให้รอสัญญาณการกลับตัวที่ชัดเจนก่อน

LESSON # 5 FIBONACCI TIME ZONE (Market Emotion)

สำหรับเรื่องของ Fibonacci Time Zone นั้น ชื่อก็บอกอยู่แล้วว่าต้องมีเรื่องของเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งประโยชน์ของเครื่องมือชนิดนี้จะบอกเราได้ว่าเวลาใดแนวโน้มจะเปลี่ยนหรือหลังจากที่ Sideway แล้วราคาจะไปทิศทางเดิมหรือเปลี่ยนทิศทางเมื่อใด สำหรับเครื่องมือชนิดนี้โดยส่วนตัวผู้เขียนเองก็ใช้ในการ Confirm การกลับตัว (Reversal) และแนวโน้มที่ต่อเนื่อง (Continue Trend) อยู่เป็นประจำเช่นกัน ซึ่ง Fibonacci Time Zone จะสามารถบอกเราได้อย่างคร่าวๆ (ไม่สามารถที่จะบอกจุดเข้า-ออกได้) แต่ถ้าผู้ศึกษาสามารถเรียนรู้และประยุกต์ใช้ร่วมกับเครื่องมือตัวอื่นๆ Fibonacci Time Zone ก็จะกลายเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังได้เช่นกัน ต่อไปมาดูวิธีการใช้และวิเคราะห์กันอย่างง่ายครับ

รูปที่ FT1.

รูปที่ FT2.

วิธีการใช้งาน Fibonacci Time Zone ในโปรแกรม MT4 ให้เลือกที่เมนู Insert>Fibonacci>Time Zone วิธีใช้ก็ให้คลิกแล้วลาก-ปล่อย เหมือนกับ Fibonacci ชนิดอื่นๆ คือคลิกแล้วลากจากยอดหรือก้นบึ้งไปหาอีกยอดหรือก้นบึ้งหนึ่ง

ตามตัวอย่างรูปที่ FT1. เป็น Time Frame H4 ผู้เขียนได้ลากจากยอดหนึ่งไปหาอีกยอดหนึ่งคือยอด A ไปหายอด B ก็จะได้เส้นแนวตั้งที่ใช้บอกนัยยะ หลังจากที่ได้ลาก Fibonacci Time Zone ที่ H4 แล้วผู้เขียนก็เลื่อนมาดูที่ H1 ดังรูปที่ FT2 ผู้ศึกษาจะเห็นเส้น 0, 1, 2, 3..... ต่อมาจะเห็นการกลับตัวที่เส้น 3, 4 ซึ่ง Fibonacci Time Zone สามารถวิเคราะห์ได้อย่างแม่นยำทีเดียว

TIP : สำหรับเทคนิคที่ผู้เขียนใช้อยู่เป็นประจำก็คือ ผู้เขียนจะลาก Fibonacci Time Zone ที่ Time Frame สูงๆ โดยเลือกจุดสูงสุด-ต่ำสุดที่มีนัยสำคัญโดยการขยับหานัยยะที่สำคัญไปเรื่อยๆ หลังจากนั้นก็มาวิเคราะห์ที่ Time Frame ที่ต่ำลงมาดังตัวอย่างที่ผ่านมา

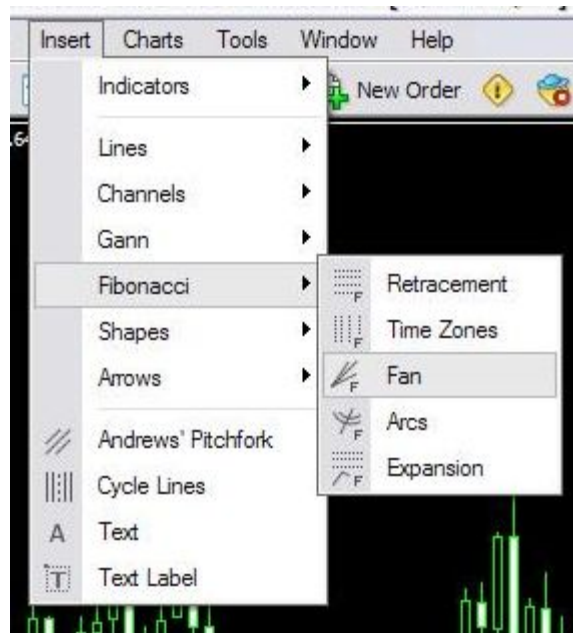
Fibonacci Time Zone ไม่ใช่เครื่องมือที่จะใช้บอกจุดเข้าออกได้แน่ครับ เพียงแต่สามารถใช้เป็นเครื่องมือเสริมในการ Confirm การกลับตัว Reversal Trendและแนวโน้มต่อเนื่อง Continue Trend ได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น

.....

LESSON # 6

FIBONACCI FAN (เป้าหมายราคา)

สำหรับประโยชน์ของ Fibonacci Fan นั้นเราใช้สำหรับยืนยันเป้าหมายราคา หรือหาแนวรับ-แนวต้าน (Resistance And Support) สำหรับ Fibo Fan นี้จะแบ่งมุมที่ทำองศาออกเป็นเปอร์เซ็นต์ต่างๆคือ 38.2%, 50.0% และ 61.8% เพื่อไม่ให้เป็นที่ยึดเยื้อเรามาตุกันเลยครับ

รูปที่ FF01

รูปที่ FF01 แสดงการเรียกคำสั่ง Fibo Fan ออกมาใช้งานครับ

รูปที่ FF02

รูปที่ FF02 เป็นการใช้งานเบื้องต้นสำหรับหาแนวรับของแนวโน้มขาลงคือลากจาก Low ไปปล่อยที่ High ตามรูปเลยครับ ให้สังเกตนะครับว่าหลังจากที่ลากฟิโบ้แฟนเราจะพบจุดที่ราคาลงมาทดสอบเส้น 50% (ช่วงระหว่าง Low ไปถึง High) ตรงนี้ให้ถือว่าฟิโบ้แฟนชุดนี้ค่อนข้างจะมีนัยยะพอสมควร สำหรับการวิเคราะห์พื้นฐานเบื้องต้นเลยก็คือเมื่อราคาทะลุเส้นใดเส้นหนึ่งแล้วมันจะวิ่งหาเส้นถัดไปทันทีแต่ถ้าราคาไม่สามารถทะลุทะลวงลงไปได้มันจะเต็งกลับไปหาเส้นเก่าทันที และถ้ามันทะลุเส้น 61.8% ลงไปได้ว่ากันว่ามันจะกลับไปหา Low เดิมของมันแต่อย่าเพิ่งเชื่อครับ !

FF03

รูปที่ FF03 นี้เป็นตัวอย่างการใช้งานหาแนวต้านในแนวโน้มขาขึ้น หลักการก็เหมือนกับการวิเคราะห์ในแนวโน้มขาขึ้นครับ

จากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เขียนไม่ว่าลาก Fibo Fan แบบใดก็สามารถที่จะวิเคราะห์ได้ทั้งขาขึ้นและขาลง และไม่จำเป็นต้องใช้จุดสูงสุด-ต่ำสุดที่ต่อเนื่องกัน แต่สามารถที่จะลากข้ามไปยังคลื่นลูกถัดไปได้ดังรูปตัวอย่าง FF04

รูปที่ FF04

และเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานให้ผู้ศึกษาเพิ่มเส้น 23.6% และเส้น 76.4% ดังรูปที่ FF05

รูปที่ FF05

การเข้าซื้อ-ขายที่แนวรับ-แนวต้าน โดยวิเคราะห์จาก Fibonacci Fan ให้ซื้อ (Buy) (Long Position) ที่ตำแหน่งเหนือแนวต้าน (Resistance) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวต้านขึ้นไปได้ (Break Out) ออกที่แนวต้านถัดไป การขาย (Sell) (Short Position) ให้ขายที่ตำแหน่งต่ำกว่าแนวรับ (Support) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวรับลงไปได้ (Break Out) ออกที่แนวรับถัดไป อย่าซื้อ (Long Position) ที่แนวรับและขาย (Short Position) ที่แนวต้านเด็ดขาด จริงอยู่ว่าเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวต้านแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาลงหรือเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวรับแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาขึ้น แต่อาจไม่เป็นเช่นนั้นเพราะราคาอาจทะลุแนวรับ-แนวต้านไปได้ (Break Out) การเข้าถือออเดอร์โดยวิธีนี้เสี่ยงเกินไป หากเข้า-ออกตามวิธีดังกล่าวนี้ให้รอสัญญาณการกลับตัวที่ชัดเจนก่อน

.....

LESSON # 7

SPEED LINE (เป้าหมายราคา)

สำหรับประโยชน์ของเส้นสปีดไลน์ (Speed Line) นั้นจะคล้ายๆ กับ Fibo Fan คือใช้หาเป้าหมายราคา รวมทั้งเป็นแนวรับแนวต้านที่สำคัญด้วย (ในบางตำราบอกว่า Speed Line สามารถบอกความเร็วของราคาได้ด้วยแต่ตามประสบการณ์ของผู้เขียนกลับเห็นว่ามันเป็นเพียงเส้นที่บอกแนวรับ-แนวต้านเท่านั้น) สำหรับ Speed Line นี้จะแบ่งมุมออกเป็น 33% และ 66% เรามาดูการสร้าง Speed Line แบบถูกต้องกันดีกว่าครับ

รูปที่ SL01

รูปที่ SL01 เป็นวิธีการสร้าง Speed Line เพื่อหาแนวรับในแนวโน้มขาลงนะครับ ผู้ศึกษาต้องหาจุดต่ำสุด-สูงสุดก่อนนะครับ เมื่อได้แล้วก็ขีดเส้นแนวนอนที่จุดสูงสุดและจุดต่ำสุด แล้วใช้เส้นแนวนอนนี้แหละแบ่งมันออกเป็น 3 ช่องเท่าๆ กันตามรูปนะครับ เสร็จแล้วขีดเส้นแนวตั้งผ่านจุดสูงสุดตามรูปนะครับ หลังจากนั้นใช้เส้นเทรนไลน์ คลินิก ตรง Low ลากผ่านจุดตัดทั้ง 2 ตามรูป

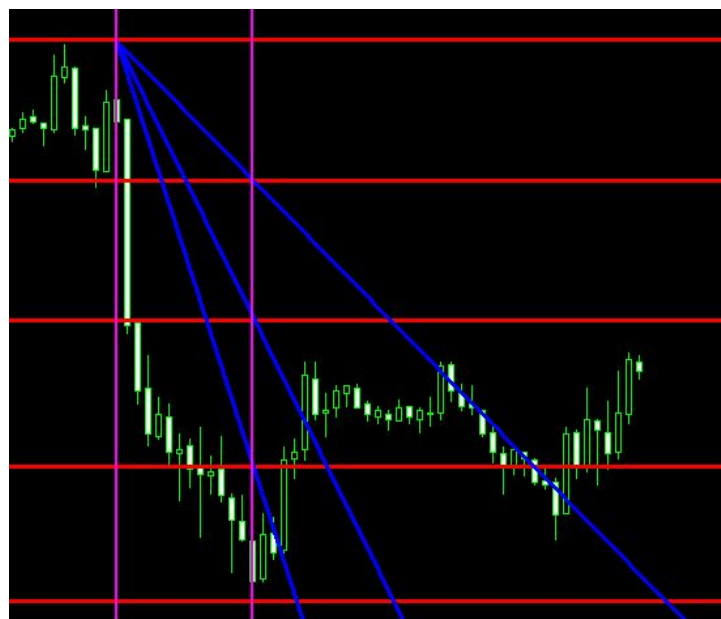
วิธีการวิเคราะห์ได้ว่ากันว่าเมื่อราคากลับมาในกรอบของ Speed Line ลงมาถึงเส้นล่างมันก็จะกลายเป็นเส้นแนวรับ ราคาอาจเต็งกลับไปชนเส้นบนซึ่งกลายมาเป็นแนวต้านถ้าไม่สามารถฝ่าขึ้นไปได้ก็จะกลับลงมาหาเส้นล่างซึ่งเป็นแนวรับอีกครั้ง ถ้ามันหลุดเส้นล่างลงมาได้ว่ากันว่ามันจะกลับไปหา Low เก้าทันที แต่อย่าเพิ่งเชื่อครับ!

รูปที่ SL02

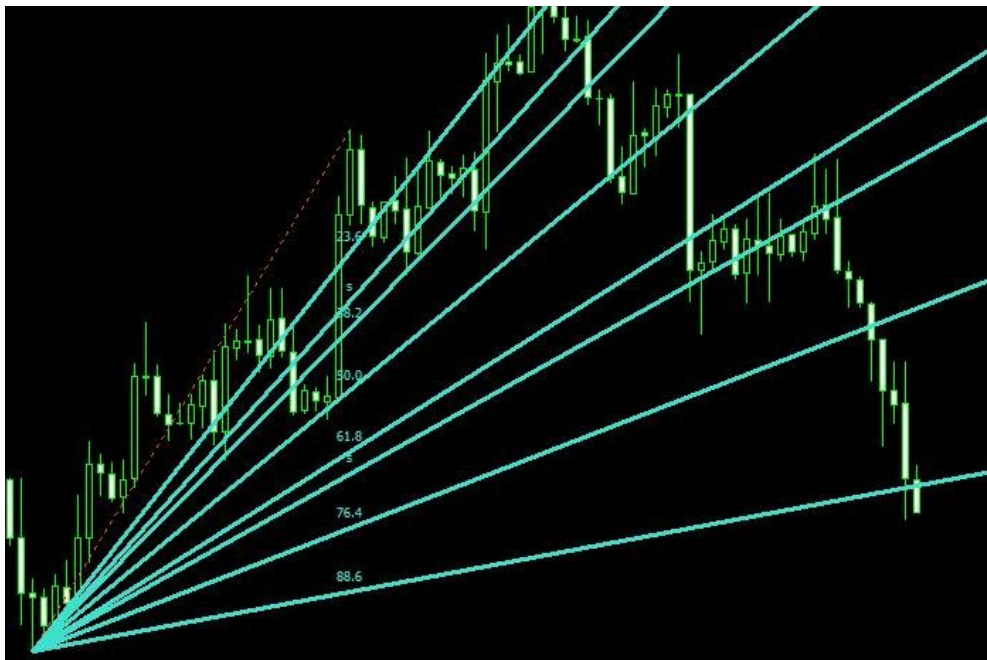
รูปที่ SL02 เป็นวิธีการสร้าง Speed Line ในแนวโน้มขาขึ้นนะครับ วิธีก็เหมือนกับในแนวโน้มขาลงเพียงแต่กลับกันจากขึ้นเป็นลงเท่านั้นเอง ตามรูปเลยครับ วิธีวิเคราะห์ก็เหมือนกับแนวโน้มขาลงครับ

ปล.สร้างเสร็จแล้วอย่าลืมลบเส้นสีแดงออกให้หมดนะครับ เหลือไว้เพียง Speed Line เท่านั้น

รูปที่ SL03

รูปที่ SL03 เป็นตัวอย่างการสร้าง Speed Line 3 เส้น หรือที่เรียกว่า Speed Resistance Fan หลักการวิเคราะห์ก็เหมือนกับ Speed Line ครับ

รูปที่ SL04

TRIP: รูปที่ SL04 เป็นการจับ Speed Line แบบ 2 เส้น และ 3 เส้นมาใส่ใน Fibo Fan โดยการเพิ่มเส้น 23.6%, 33%, 66%, 76.4%, 88.6% เข้าไป วิธีนี้อาจทำให้ตลาดย่นิดหน่อยเพราะมีเส้นสีเดียวกันถึง 8 เส้นจึงอาจแยกแยะไม่ออกว่าเส้นไหนคือเส้น Speed Line แต่ก็ทำให้การทำงานรวดเร็วขึ้นผู้ศึกษาลองเลือกใช้ดูนะครับ

การเข้าซื้อ-ขายที่แนวรับ-แนวต้าน โดยวิเคราะห์จาก Speed Line ให้ซื้อ (Buy) (Long Position) ที่ตำแหน่งเหนือแนวต้าน (Resistance) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวต้านขึ้นไปได้ (Break Out) ออกที่แนวต้านถัดไป การขาย (Sell) (Short Position) ให้ขายที่ตำแหน่งต่ำกว่าแนวรับ (Support) หรือตำแหน่งที่ราคาทะลุแนวรับลงไปได้ (Break Out) ออกที่แนวรับถัดไป อย่าซื้อ (Long Position) ที่แนวรับและขาย (Short Position) ที่แนวต้านเด็ดขาด จริงอยู่ว่าเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวต้านแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาลงหรือเมื่อราคาวิ่งมาชนแนวรับแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาขึ้น แต่อาจไม่เป็นเช่นนั้นเพราะราคาอาจทะลุแนวรับ-แนวต้านไปได้ การเข้าถือออเดอร์โดยวิธีนี้เสี่ยงเกินไป หากเข้า-ออกตามวิธีดังกล่าวนี้ให้รอสัญญาณการกลับตัวที่ชัดเจนก่อน

.....

LESSON # 8

SPEED LINE VS FIBO FAN (เป้าหมายราคา)

ในบทที่ผ่านมาเราได้เรียนรู้วิธีการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือ Speed Line และ Fibo Fan ในเบื้องต้นกันไปแล้วในบทนี้ผู้เขียนขอเสนอเทคนิคการทำให้แนวรับ-แนวต้านของ Fibo Fan และ Speed Line แข็งแกร่งยิ่งขึ้นครับ

รูปที่ SF01

รูปที่ SF01 แสดงตัวอย่างของการนำ Fibo fan และ Speed Line มาใช้งานร่วมกันนะครับ วิธีสร้างก็คือให้สร้าง Fibo Fan (เส้นสีฟ้า) ก่อนหลังจากนั้นก็สร้าง Speed Line (เส้นสีน้ำเงิน) ครอบ Fibo Fan อีกครั้ง จากตัวอย่างรูปที่ 6 ผู้เขียนสร้างจากจุด High มาหา Low ในที่นี้คือ Wave ที่ 3 (ตามรูปที่ 6 ผู้เขียนใส่ตัวเลข Elliot wave ให้ดูประกอบด้วย) ฉะนั้นราคาที่เราจะวิเคราะห์ก็คือหลังจาก Wave 3 เป็นต้นไปนะครับ

- เทคนิคในการสร้างนะครับขั้นแรกให้สร้าง Fibo fan ขึ้นมาก่อนโดยให้เราขยับหาตำแหน่งที่มีนัยยะไปเรื่อยๆจนกว่าจะพบ Fibo Fan ที่มีนัยยะ ตามรูปตัวอย่างสังเกตหรือเปล่าครับ ระยะจาก เวฟ 2-3 มีการทดสอบเส้น Fibo Fan 38.2% โดยมีความพยายามจะขึ้นไปปิดเหนือแนวต้าน 38.2% ด้วยเหตุผลนี้ผู้เขียนจึงเชื่อว่า Fibo Fan ชุดนี้มีนัยยะสำคัญ หลังจากนั้นก็จัดการสร้าง

Speed Line ครอบคลุมเลยครับโดยเลือกจุดสูงสุด-ต่ำสุดเดียวกับ Fibo Fan นั้นแหละครับ

- หลังจากเวฟที่ 3 ราคาก็ทะลุไปเปิดเหนือแนวต้าน 38.2% (เส้นสีฟ้าล่าง) ตรงราคาเปิดตรงนี้ให้เราดู Stochastic, RSI ประกอบด้วยถ้า OVS อยู่ก็สามารถเปิด Long Position ได้เลยยังงั้นมันวิ่งไปหาเส้น Fibo Fan 50% แน่นอน (โดยส่วนตัวผู้เขียนใช้ Pattern ของ 4 Hour MACD Forex Strategy ของอาจารย์ ฟิลลิปเนล ช่วยคอนเฟิร์มด้วยนะครับ) ในการคำนวณหาเป้าหมายให้ผู้ศึกษาใช้ Fibo Retacement ช่วยด้วยนะครับ จะช่วยให้ผู้ศึกษาได้ราคาปิดที่ดีที่สุด จากรูปราคาวิ่งเลยเส้น 50% (เส้นกลาง) ขึ้นไปชนเส้น 61.8% (เส้นสีฟ้าบน) ผู้ศึกษาอาจตั้ง TP ตรงนี้ได้เลยครับ
- หลังจากที่เราหาชนเส้น 61.8% แล้วก็ปรับฐานลงมา 1 แท่งเทียนแล้ววิ่งชนทะลุเส้น 61.8% ออกไป ตรงนี้แหละครับที่ทำให้เขียน Fibo Fan ทั้งหมดตามาดายกันมานักต่อนัก เพราะหลักการพื้นฐานของ Fibo Fan คือเมื่อมันผ่านเส้น 61.8% ขึ้นไปได้มันจะวิ่งกลับไปหายอดหรือก้นบึ้งเก่ามันทันทีโดยส่วนใหญ่จะเปิด Long กันตรงนี้แหละครับ ผู้ศึกษาดูตรงยอดที่ 4 นะครับเห็นแท่งโปร่งที่มันมีไส้พุ่งขึ้นไปเหนือเส้น Speed Line (เส้นสีน้ำเงินบน) มั้ยครับดูให้ดีๆนะครับมันมีไส้ยาวด้านบนแต่ไส้ด้านล่างมันไม่มีนะครับบวกกับมันเป็นแนวโน้มขึ้นอยู่ ตรงนี้เรียกว่า Shooting Star นะครับ คือความไม่แน่ใจของนักลงทุน บวกกับตรงจุดนี้คือแนวต้านของ Speed Line ด้วย จึงต้องระวังเป็นพิเศษ แนวต้านนี้แข็งมาก ถัดจากแท่ง Shooting Star มากก็เป็นแท่งที่บยาวลงมาเห็นหรือเปล่าครับ ผู้เขียนเขียนตัวอักษรคำว่า Price Open สีแดงกำกับเอาไว้ด้วย ตรงราคาเปิดตรงนี้หลายๆคนมาเสียชีวิตตรงนี้กันแหละครับ เหตุผลคือ 1.ไม่ขีดเส้น Speed Line 2.ไม่สนใจ Shooting Star เห็นมั้ยครับว่านัยยะของสปีดไลน์แจ้งเพียงไรถ้าเราไม่ขีดครอบ Fibo Fan ไว้เราก็จะโดน Fibo Fan หลอกให้เปิด Long Position เอา
- หลังจากทำยอดที่ 4 แล้วมันก็ทิ้งดิ่งลงมาเลยครับ ผู้ศึกษาสามารถเปิด Short Position ที่แท่งที่บแท่งที่ 2 นี้ได้นะครับสังเกตว่าราคาเปิดมันต่ำกว่า Speed Line (เส้นสีน้ำเงินบน) ดู Stochastic, RSI ประกอบด้วยครับถ้ามันทำ OVB อยู่ก็รวยกันละ(โดยส่วนตัวผู้เขียนใช้ Pattern 4 Hour MACD Forex Strategy ของอาจารย์ ฟิลลิปเนล ช่วยคอนเฟิร์มด้วยนะครับ) แล้วมันก็ผ่าน Fibo Fan 61.8%, 50%, 38.2% ลงมาถึงก้นบึ้งที่ 5 ราคาที่ผู้ศึกษาสามารถจะปิด Position เพื่อทำกำไรได้ก็คือเมื่อราคาลงมาแตะเส้น 61.8%, 50%, 38.2% หรือลงมาแตะ Speed Line (เส้นสีน้ำเงินล่าง) ก็ได้ นะครับ (แล้วแต่ความต้องการกำไรมากน้อยครับ อธิบายคือถ้าปิดตรง 61.8% ก็เสี่ยงน้อยสุดแต่กำไรก็น้อยตาม ถ้าปิดตรง 38.2% ก็เสี่ยงมากหน่อยแต่กำไรก็มากตามครับ ถ้าใครมีความรู้เรื่องเทคนิคเทคนิคด้านอื่นๆเช่น Market Rhythm, Market Emotion ก็จะทำกำไรได้มาก) ตรงที่ผู้เขียนวงกลมสีแดงๆเอาไว้เห็นมั้ยครับ ราคามันทะลุ 38.2% ลงมาและติดเส้น Speed Line อยู่ไม่สามารถที่จะลงมาปิดต่ำกว่า Speed Line ได้ เห็นมั้ยครับ Speed Line เป็นพระเอกอีกแล้ว ส่วนใครที่ไม่ขีด Speed Line กันเอาไว้ก็จะโดน Fibo fan หลอกเอาได้
- หลังจากคลื่นที่ 5 ราคาวิ่งตัดเส้น Fibo Fan 38.2% ขึ้นไป ให้ผู้ศึกษาเปิด Long Position ที่ราคาเปิดเหนือเส้น Fibo Fan 38.2% ได้เลยนะครับ ดู Stochastic, RSI ประกอบด้วยครับถ้ามันทำ OVS อยู่ก็เปิด Long ได้หายห่วง (โดยส่วนตัวผู้เขียนใช้ Pattern 4 Hour MACD Forex Strategy ของอาจารย์ ฟิลลิปเนล ช่วยคอนเฟิร์มด้วยนะครับ)

- หลังจากนั้นไปผู้ศึกษาน่าจะวิเคราะห์กันเองหาจุดปิด Position เพื่อทำการทำตามรูปได้แล้วนะครับตรงยอด A เห็นมั๊ยครับ Speed Line เป็นพระเอกอีกแล้ว หลังจากที่เราหาจุด Speed Line ขึ้นไปได้ก็แสดงราคาหลุดเทรนไปแล้วให้ผู้ศึกษาขีดเส้น Speed Line และ Fibo Fan ตามแนวโน้มใหม่ต่อไปครับ ก็เท่านี้ละครับสำหรับเทคนิคนี้
- สำหรับแนวโน้มขาขึ้นก็วิเคราะห์หลักการเดียวกันครับ ลองฝึกดูนะครับแรกๆอาจยากหน่อย แต่รับรองว่าสามารถทำให้ผู้ศึกษามีกำไรได้แน่นอน

รูปที่ SF02

รูปที่ SF02 เป็นตัวอย่างการใช้ Fibo Retracement ประกอบการวิเคราะห์หะครับ สังเกตตรงจุดตัดสีแดงจะเป็นจุดตัดของ Speed Line และ Fibo Retracement พอดี ฉะนั้นแนวด้านตรงจุดนี้ก็ยิ่งแข็งแกร่งครับ

รูปที่ SF02

รูปที่ SF02 แสดงตัวอย่างการไขว้ Fibo Fan ไปมา และใช้ Fibo Retracement ประกอบการวิเคราะห์ ผู้ศึกษาลองทำดูนะครับแล้วจะเห็นกรอบของราคาทั้งจุดตัด และ ตัวของเส้น % มันเอง

เทคนิคนี้สามารถใช้ได้กับทุก Time frame ครับแล้วแต่สไตล์ของแต่ละคน ค่อยๆไล่ตั้งแต่ TF ใหญ่ๆลงมานะครับจึงจะชื่อว่าถูกหลักการครับ

LESSON # 9 OVER BOUGHT / OVER SOLD (Market Emotion)

ชื่อของหนังสือเล่มนี้คือ “เทคนิควิเคราะห์ราคาโดยการลากเส้นชนิดต่างๆ” แรกเริ่มเดิมทีผู้เขียนตั้งใจที่จะไม่กล่าวถึงการใช้งาน Indicator แต่ผู้เขียนนึกคิดขึ้นมาได้ว่าถ้าไม่กล่าวถึงเรื่องของสภาพตลาดที่เกิดภาวะซื้อมากเกิน (Over Bought) และขายมากเกินไป (Over Sold) อาจจะทำให้เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ไม่สมบูรณ์ เพราะเป้าหมายที่แท้จริงในการเขียนหนังสือเล่มนี้ของผู้เขียนคือ ทำให้ผู้ศึกษาสามารถทำการในตลาดหุ้นและตลาดล่วงหน้าได้ หากในการแต่งหนังสือที่เน้นหลักการอันเลิศหรือจนยากเกินที่จะเข้าถึงและนำมาใช้งาน ซึ่งในบทนี้ผู้เขียนจะแนะนำวิธีใช้ Indicator ยอดนิยม 3 ชนิดคือ RSI, Stochastic, William's %R หากผู้ศึกษาทำความเข้าใจก็จะมีประโยชน์ในขนาดคของการลงทุนในตลาดหุ้นและตลาดล่วงหน้าได้เป็นอย่างมาก

สำหรับความหมายโดยนัยของคำว่า ซื้อมากเกิน (Over Bought) และขายมากเกินไป (Over Sold) อ.สรชัย ไชยรังสีนันท์ ท่านได้เปรียบเทียบกับความเร็วของรถยนต์ครับ แต่ผมจะอธิบายให้เข้าใจอย่างนี้ว่าเมื่อผู้คนในตลาดแห่กันซื้อ (Long Position) กราฟก็จะพุ่งขึ้นสูงและ Indicator ก็พุ่งขึ้นสูงตามกราฟราคา (เรียกลักษณะนี้ว่า Convergence) จน Indicator เข้าสุดสูงสุดและกำลังจะหักหัวลงลักษณะอย่างนี้เรียกว่า ซื้อมากเกิน (Over Bought),(OVB) แปลว่าผู้คนในตลาดซื้อกันจนเต็มที่แล้วอีกไม่ช้าไม่นานจะต้องมีการปล่อยของออกมาขายกันแน่ๆเพราะคนในตลาดเริ่มที่จะหยุดการซื้อ บางส่วนอาจกำลังซื้อแต่ซื้อในจำนวนที่น้อยลงจึงเห็นว่าราคายังเคลื่อนตัวขึ้นไปได้นิดหน่อย (หากว่า Indicator ได้หักหัวลงหรือเคลื่อนตัวลงมาแต่กราฟราคายังไม่แสดงออกชัดเจนยังคงเคลื่อนตัวตามทิศทางเดิมต่อไปลักษณะอย่างนี้เรียกว่า Divergence)

ส่วนความหมายของ ขายมากเกินไป (Over Sold) ก็คือลักษณะที่ตรงข้ามกับภาวะซื้อมากเกินนั่นเองอธิบายคือ เมื่อผู้คนในตลาดแห่กันขายของ-ระบายของ (Short Position) กราฟก็จะทั้งดิ่งร่วงอย่างไม่ลืมหูลืมตาและ Indicator ก็จะร่วงลงตามกราฟราคา (เรียกลักษณะนี้ว่า Convergence) จน Indicator เข้าสุดต่ำสุดและกำลังจะหักหัวขึ้นมาลักษณะอย่างนี้เรียกว่า ขายมากเกินไป (Over Sold),(OVS) แสดงว่าอีกไม่ช้าไม่นานจะต้องมีการกว้านซื้อของเก็บเข้าพอร์ตกันแน่ๆเพราะคนในตลาดเริ่มที่จะหยุดการขายหรือระบายของหมดแล้ว บางส่วนอาจกำลังขายแต่ขายในจำนวนที่น้อยลงจึงเห็นว่าราคายังเคลื่อนตัวลงต่อไปได้นิดหน่อย (หากว่า Indicator ได้หักหัวขึ้นหรือเคลื่อนตัวขึ้นมาแต่กราฟราคายังไม่แสดงออกชัดเจนยังคงเคลื่อนตัวตามทิศทางเดิมต่อไปลักษณะอย่างนี้เรียกว่า Divergence)

พอจะเข้าใจกันคร่าวๆแล้วนะครับถ้ายังงงๆอยู่เรามาดูตัวอย่างกันจะได้หายง Oscillator ตัวแรกที่จะมาแนะนำคือ Indicator ยอดนิยมตลอดกาลอย่าง Relative Strength Index (RSI) ครับ

รูปที่ BS01

สำหรับ Relative Strength Index (RSI) นั้นความเร็วจะต่ำกว่า Indicator ตัวอื่นๆ แต่ก็ดีกว่ากันว่ามันหลอกน้อยกว่า Oscillator ตัวอื่นๆ แต่โดยส่วนตัวผู้เขียนคิดว่าเครื่องมือแต่ละชนิดจะมีดีแตกต่างกันไปเพราะฉะนั้นผู้ศึกษาต้องคอยสังเกตให้ดีว่าสถานการณ์แบบใดเครื่องมือชนิดไหนวิเคราะห์ได้แม่นยำที่สุด แล้วก็เลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สำหรับผู้เขียนจะใช้ RSI มองแนวโน้มยาวๆ อย่างกราฟ 4 ชม. หรือ 1 วันขึ้นไปเป็นต้น (สำหรับตลาดล่วงหน้า)

ตามรูปที่ BS01 เป็นกราฟ 4 ชม. ผู้เขียนเซ็ท period เท่ากับ 7 เพื่อใช้ RSI เป็นตัวบอกสัญญาณเข้า-ออก และเซ็ท Level เท่ากับ 30, 50, 70 ครับ

-เรามาดูส่วนแรกครับตรงที่ผู้เขียนคำว่า Trend Line ซึ่งแปลว่านอกจากจะขีด Trend Line บนราคาได้แล้วยังสามารถขีดบน RSI ได้ด้วยครับ

-หลังจากที่ราคาทั้งดิ่งลงมาจากยอดที่ 1 ตรงตัวอักษร OVS ตรงนี้คือจุดขายมากเกินไปนะครับถ้าใครที่ Short Position อยู่ก็เตรียมตัวออกได้เลยครับ ส่วนใครที่คิดจะเปิด Short Position ต้องดูดีนะครับตำแหน่งนี้ไม่ใช่เวลาที่เหมาะสม สิ่งที่เหมาะสมเวลานี้คือเตรียมตัว Long Position ครับ

-แล้วราคาก็ดีดขึ้นมาจริงๆครับมาทำ OVB (ซื้อมากเกินไป) จนได้ ตรงจุดนี้ให้สันนิษฐานว่ายอดนี้เป็นการปรับฐานของแนวโน้มลง ให้เตรียมตัว Short position ตามแนวโน้มขาลงต่อไป

-แล้วราคาก็ทั้งดิ่งลงไปตามแนวโน้มขาลงจริงๆครับ ดูตรงจุดที่ผู้เขียนได้เขียนกำกับว่า Divergence นะครับ เห็นหรือไม่ครับว่า RSI ได้ปรับตัวขึ้นโดยกันบั้งเก่าสูงกว่ากันบั้งใหม่ แต่ที่กราฟราคากลับลงอย่างต่อเนื่องทำกันบั้งใหม่ที่ต่ำกว่ากันบั้งเก่าไปเรื่อยๆ อย่างนี้ให้ระวังไว้นะครับราคาอาจปรับตัวสูงขึ้น (Divergence ไม่ใช่สัญญาณเข้า-ออก นะครับเพียงแค่ให้ระวังว่าราคาอาจแซะเขื่อนออกจากแนวโน้มเดิมนั้น)

รูปที่ BS02

รูปที่ BS02 ผู้เขียนขีดค่า Period เท่ากับ 21 เพื่อใช้ RSI ในการหาแนวโน้มกล่าวคือถ้า RSI ต่ำกว่า 50 ก็เป็นนิมิตหมายอันดีที่จะ Short Position ถ้า RSI สูงกว่า 50 ก็แปลว่าแนวโน้มได้เปลี่ยนจาก Down Trend เป็น Up Trend แล้วครับ

จบแล้วนะครับสำหรับ RSI ตัวอย่างต่อไปคือ Stochastic และ , William's %R ซึ่งเครื่องมือ 2 ตัวนี้จะให้สัญญาณที่เร็วกว่า RSI ครับ แต่ก็ว่ากันว่าเกิดอาการ False มากกว่า RSI แต่ผู้เขียนกลับไม่คิดเช่นนั้นครับ บางสถานการณ์การใช้ RSI กลับเรียกว่า “ไม่ทันกิน” แต่เครื่องมืออย่าง Stochastic และ , William's %R กลับสร้างกำไรเป็นกอบเป็นกำให้แก่นักลงทุนอย่างน่าเหลือเชื่อ

รูปที่ BS03

ลองพิจารณารูปที่ BS03 นะครับ ผู้เขียนจะเซ็ท Stochastic Period=8, 8, 3 Level= 80 50 20 และ William's %R Period=14 Level=80 50 20

ให้ผู้ศึกษาสังเกตจุด OVB ของเครื่องมือทั้ง 2 ชนิดนะครับจะเห็นว่าเส้นของ Indicator จะลากยาวที่ตำแหน่งเหนือ Level 80 ในขณะที่ราคาเกิดอาการ Side Way ก่อนที่จะพุ่งขึ้นตามแนวโน้มเดิม ลักษณะอย่างนี้ RSI ก็เกิดได้เช่นกัน ถ้าผู้ศึกษา ประสพกับเหตุการณ์ดังกล่าวให้ผู้ศึกษาขยับไปดู Indicator ที่กราฟ Time Frame สูงขึ้นไปเช่นเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่กราฟ 1 ชม. ผู้ศึกษาก็ต้องขยับไปดูกราฟ 4 ชม. อย่างนี้เป็นต้นครับและต้องใช้ร่วมกับเครื่องมือชนิดอื่นๆด้วยนะครับ ผู้เขียนมักใช้ Stochastic และ , William's %R ในช่วงที่กราฟวิ่งออกด้านข้าง (Side Way) ที่ กราฟ 30, 15, 5 นาทีครับ

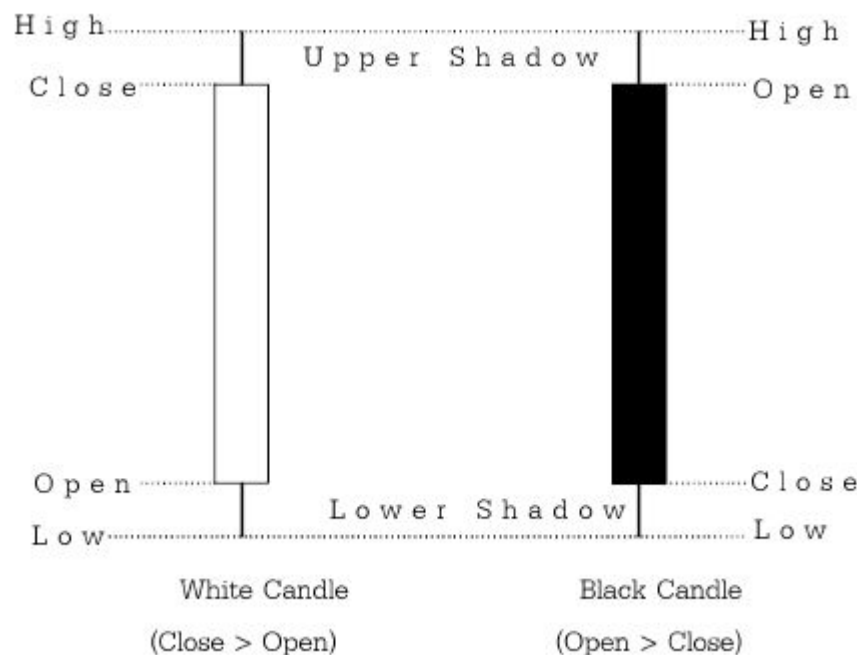

: สำหรับ Indicator Oscillator ที่บอก Over Bought / Over sold อย่าง RSI, Stochastic, William's %R ไม่ใช่เครื่องมือที่จะบอกจุดเข้าจุดออกนะครับ ใช้สำหรับยืนยัน (Confirm) จุดเข้าจุด-ออก และยืนยัน (Confirm) การกลับตัวของแนวโน้มในเบื้องต้นเท่านั้น และใช้ร่วมกับเครื่องมือชนิดอื่นๆด้วยครับ

.....

LESSON # 10 Candle Stick (Market Emotion)

ผู้เขียนขอถ่ายทอดเรื่องราวของแท่งเทียน (Candle Stick) เอาไว้ในส่วนที่จำเป็นจะต้องรู้เอาไว้อีกหนึ่งบทนะครับ เพราะในส่วนของกราฟแท่งเทียน (Candle Stick) ถือว่าสำคัญมากทีเดียวในการวิเคราะห์กราฟทางเทคนิคว่าในขณะนี้ผู้คนในตลาดเค้าคิดอะไรกันอยู่ (Market Emotion) และยังสามารถยืนยันการกลับตัวของแนวโน้ม (Reversal Trend) และแนวโน้มต่อเนื่อง (Continue Trend) ได้ดีอีกด้วย เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาที่จะศึกษาและสร้างความงุนงงให้กับผู้ศึกษา ผู้เขียนขอนำส่วนที่สำคัญที่มักพบเจอได้บ่อยครั้งที่สุดในการวิเคราะห์กราฟทางเทคนิคเพียง 2-3 ตัวอย่างเท่านั้นให้พอเป็นแนวทาง หากผู้ศึกษาต้องการที่จะศึกษาเพิ่มเติมก็สามารถศึกษาได้จากหนังสือ "การวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิค ของ อ.สุรชัย ไชยรังสีนันท์" หรือ "การวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคโดยตลาดหุ้น"

รูปที่ C01

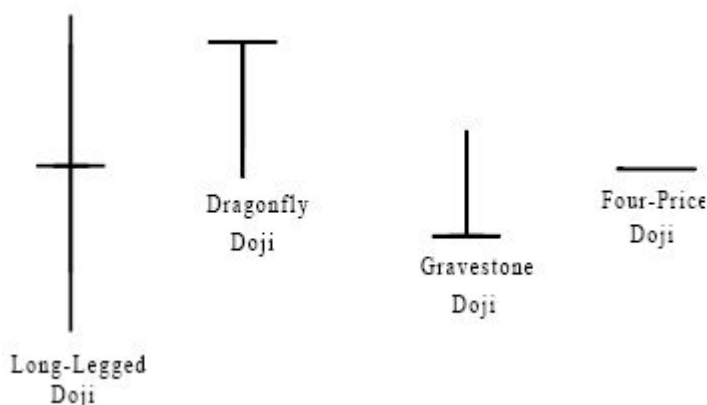
รูปที่ C01 เป็นการอ่านค่าของแท่งเทียนนะครับจะเห็นว่ามี 2 ลักษณะคือ แท่งเทียนโปรง (ซ้ายมือ) และ แท่งเทียนทึบ (ขวามือ) และแท่งเทียนจะประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นตัวเทียน (Real Body) คือส่วนที่เป็นแท่ง 4 เหลี่ยมอยู่ระหว่างราคาเปิด (Open) และราคาปิด (Close) และอีกส่วนคือไส้เทียน (Shadow) คือส่วนที่เป็นเส้นอยู่ด้านบนและด้านล่างของแท่งเทียน ไส้เทียนด้านบนเรียก (Upper Shadow) ส่วนไส้เทียนที่อยู่ด้านล่างเรียก (Lower Shadow) ไส้เทียนจะบอกพิสัยของราคาต่ำสุด (High) – สูงสุด (Low) ของแท่งเทียนนั้นๆ

-แท่งเทียนโปรง (ซ้ายมือ) ราคาเปิด (Open) จะต่ำกว่าราคาปิด (Close) ดูรูปประกอบ

-แท่งเทียนทึบ (ขวามือ) ราคาเปิด (Open) จะอยู่สูงกว่าราคาปิด (Close) ดูรูปประกอบ

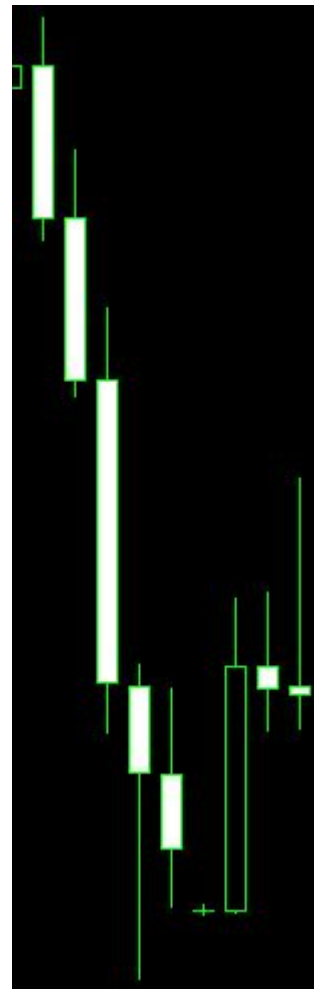
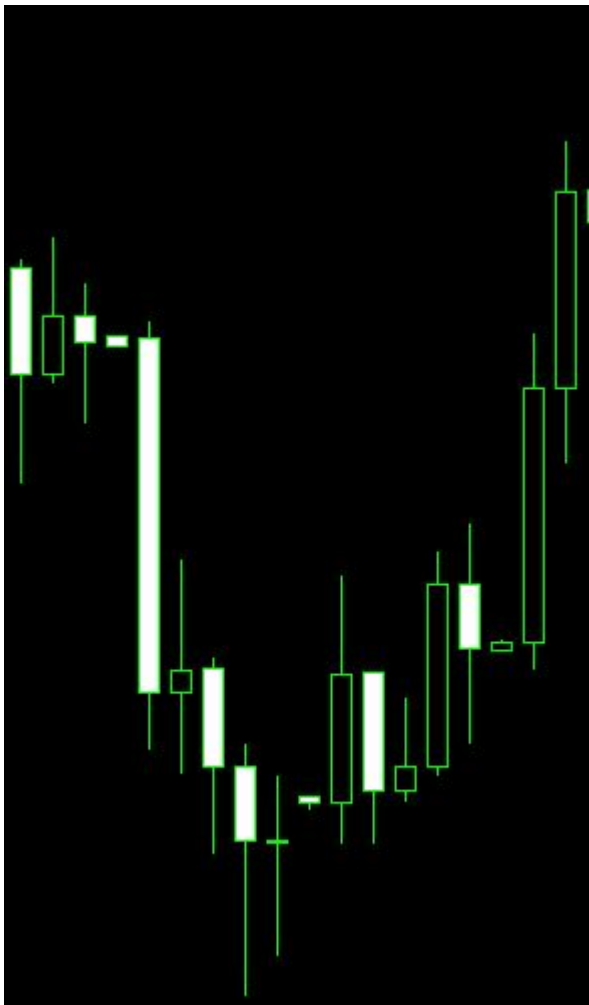
ต่อไปเป็นรูปแบบของแท่งเทียนที่พบเห็นได้บ่อยครั้งและค่อนข้างจะมีนัยยะและมีพลังสูงมากๆ ซึ่งผู้ศึกษาจะละเอียดไม่ได้

1. Doji คือรูปแบบแท่งเทียนที่เรียกว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวด เนื่องจากราคาเปิดและราคาปิดใกล้เคียงกันมากหรือราคาเปิดและราคาปิดที่ราคาเดียวกัน อันเนื่องมาจากที่ผู้คนในตลาดเดินเกมซื้อขายแบบไร้ทิศทางอันเนื่องมาจากความอ่อนไหวของอารมณ์นักเทรดเอง เช่นพอเปิดตลาดปั๊บก็แห่กันซื้อชะงัดปรี๊ดเสร็จแล้วก็พากันขายชะงัดติดดินวิ่งไปวิ่งมาสุดท้ายราคาก็กลับมาปิดที่ราคาเปิดหรือใกล้เคียงกับราคาเปิด เราจึงเห็นแท่งเทียนเป็นเส้นตรงแนวนอนหรืออาจเป็นเครื่องหมายบวกหรืออาจเป็นรูปตัว T, Doji มีหลายรูปแบบตามรูปที่ C02

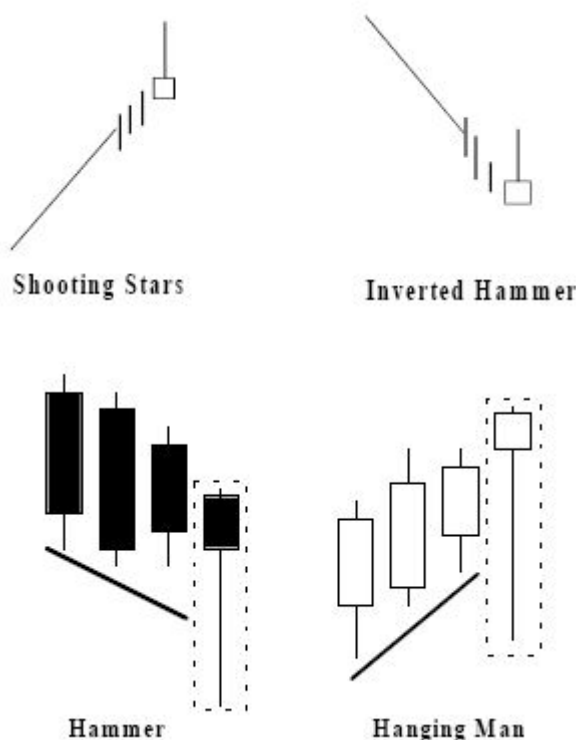

รูปที่ C02

รูปที่ C02 แสดงตัวอย่างของ Doji แต่ละชนิดซึ่งมีชื่อเรียกแตกต่างกัน Doji จะมีความสำคัญมากก็ต่อเมื่อแนวโน้มของกราฟชัดเจนเช่น แนวโน้มขาขึ้นชัดเจนแล้วเกิด Doji ที่กราฟ 4 ชั่วโมง 1 วัน หรือ 1 สัปดาห์ อย่างก็ให้ระวังว่าแนวโน้มอาจเปลี่ยนเป็นขาลงได้เป็นต้น ลองดูรูปด้านล่างเป็นตัวอย่างนะครับจะเห็นว่าราคามีแนวโน้มขึ้น-ลงชัดเจนพอเกิด Doji แนวก็เปลี่ยนทันที

2. Hanging Man, Hammer, Inverted Hammer, Shooting Star รูปแบบทั้ง 4 นี้หางของแท่งเทียนต้องยาวอย่างน้อยเป็น 2 เท่าของตัวแท่งเทียน ส่วนตัวผู้เขียนมองว่ารูปแบบทั้ง 4 ข้างต้นมันมีลักษณะคล้ายๆกันจึงเอามาอธิบายรวมกันดังรูปตัวอย่าง

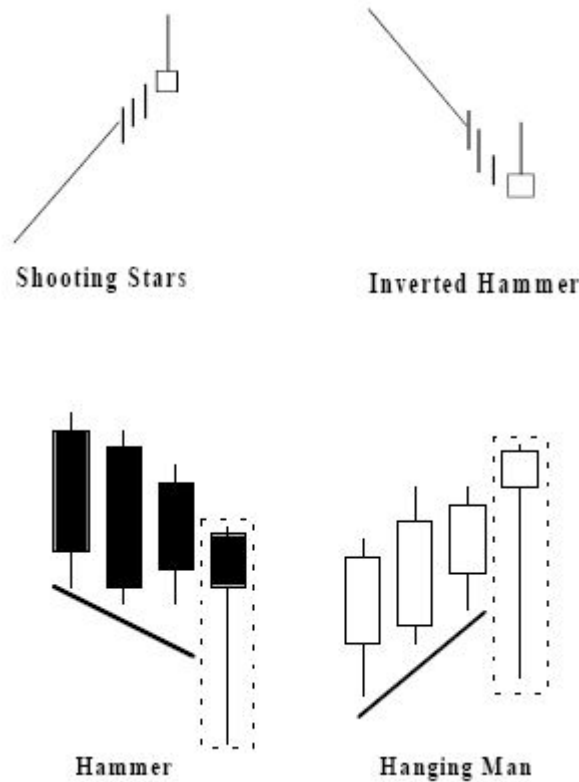
รูปที่ C03

- Shooting Star และ Hammer ทั้ง 2 รูปแบบนี้จะคล้ายๆกันครับ สำหรับ Shooting Star จะเห็นว่าหลังจากที่มีแนวโน้มขึ้น (Bull Market) มาอย่างต่อเนื่อง ก็มีการพยายามดันราคาขึ้นไปซะสูงแต่ก็ไม่สามารถขึ้นไปปิดสูงได้แต่กลับมากปิดใกล้ๆกับราคาเปิดหรือต่ำกว่าราคาเปิด (แล้วแต่สีของแท่งเทียน) ว่ากันว่ายิงหางยาวเท่าไรก็ยังมีคนขาดทุนมาก ซึ่งแท่งต่อมาคนในตลาดเริ่มจะมองว่าหลังจากที่ราคาพยายามจะดันขึ้นไปปิดสูงให้ได้แต่ไม่สำเร็จโอกาสที่ราคาจะขึ้นต่อจึงมีน้อยลงพวกเค้าก็จะเริ่มระบายของออก (Short Position) เพราะถือไว้ก็อาจเจ็บตัวได้ Shooting Star จะมีผลมากถ้าราคามีแนวโน้มขึ้นชัดเจน (Bull Market) ตัวแท่งเทียนจะโป่งหรือทึบก็ได้แต่ถ้าทึบสัญญาณก็จะแรงกว่าแท่งโป่ง ส่วน Hammer ก็กลับทางกันคือ หลังจากในตลาดมีแนวโน้มลง (Bear Market) มาอย่างต่อเนื่อง ก็มีการเทขายลงไปอย่างรุนแรงจนเห็นไส้เทียนยาวลงต่ำมากๆแต่ก็ไม่สามารถปิดที่ราคาต่ำสุดได้แต่กลับมากปิดใกล้ๆกับราคาเปิดหรือสูงกว่าราคาเปิด (แล้วแต่สีของแท่งเทียน) ว่ากันว่ายิงหางยาวเท่าไรก็ยังมีคนขาดทุนมาก ซึ่งแท่งต่อมาคนในตลาดเริ่มจะมองว่าหลังจากที่ราคาพยายามจะกดลงปิดต่ำสุดให้ได้แต่ไม่สำเร็จโอกาสที่ราคาจะลงต่อจึงมีน้อยลงพวกเค้าก็จะเริ่มซื้อของกลับเข้าพอร์ท (Long Position) จะมีผลมากถ้าราคามีแนวโน้มลง

ชัดเจน (Bear Market) ตัวแท่งเทียนจะโป่งหรือทึบก็ได้แต่ถ้าโป่ง สัญญาณก็จะแรงกว่าแท่งทึบ

: สรุปรูปแบบแท่งเทียน Shooting Star และ Hammer ถ้ามีปรากฏการณ์เกิดขึ้นให้ผู้ศึกษาระวังไว้ครับอาจเกิดการเปลี่ยนแนวโน้มได้โดยเฉพาะถ้าเกิดขึ้นใน TF สูงๆอย่างเช่นกราฟ 1วัน ก็จะมีผลมาก (ให้เผาระวังเท่านั้น)

รูปที่ C03

- Inverted Hammer และ Hanging Man สำหรับ 2 ตัวนี้ผมว่าคล้ายๆกันครับ และสัญญาณของพวกมันก็ยังอ่อนกว่า Hammer และ Shooting Star เสียอีกด้วย ซึ่ง Inverted Hammer และ Hanging Man อาจเป็นแค่การระบายของที่เก็บไว้เยอะที่ระยะหรือการเล่นรอบเท่านั้น เป็นการเตือนที่ต้องระวังว่าแนวโน้มอาจเปลี่ยนได้ แต่ถึงสัญญาณจะอ่อนกว่า 2 แบบแรกแต่ก็ถือว่าสำคัญมากครับ ยิ่งหากมีการกระจุกตัวของราคาใกล้ๆกับตัวแท่งเทียนจะเพิ่มน้ำหนักความสำคัญให้กับ Inverted Hammer และ Hanging Man มากขึ้นหากเกิดที่ Time Frame สูงอย่างกราฟ 4 ชม หรือ 1วัน ขึ้นไปยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นครับ (ให้เผาระวังเท่านั้นนะครับ อย่ากำหนดเป็นจุดเข้าออก)

: สรุปรูปแบบแท่งเทียน Inverted Hammer และ Hanging Man ทั้ง 2 รูปแบบนี้จะให้สัญญาณที่อ่อนกว่า Shooting Star และ Hammer แต่ก็ถือว่าละเอียดไม่ได้

3. Price Open Candle Stick Pattern สำหรับรูปแบบนี้ใช้สำหรับการหาจุดเข้า-ออก แต่ก่อนที่จะใช้เทคนิคนี้ได้ต้องมีสัญญาณยืนยันการเข้า-ออกจากเทคนิคอื่นๆก่อน นะครับ **อย่าใช้เทคนิคนี้เพียงอย่างเดียวในการเข้าถือออเดอร์เด็ดขาด**

- เริ่มจากการเปิด Buy (Long Position) ตามรูปที่ C04 ประกอบครับ

รูปที่ C04

รูปที่ C04 ใช้สำหรับหาจังหวะเปิด Buy (Long Position) ครับ ผู้ศึกษา ต้องคอยจับจังหวะช่วงที่กราฟมีแนวโน้มที่ชัดเจนนะครับ

- หลังจากที่มีราคามีแนวโน้มลง (Bear Market) ให้ดูราคาเปิดของแท่งเทียน ที่ขึ้นแท่งสุดท้าย นะครับตามรูปคือ 1.Price Open ให้เปิด Buy (Long Position) ที่ราคาเปิดเหนือราคาเปิดของแท่งที่ขึ้นแท่งสุดท้ายตามรูปคือ 2.Price Open = Buy Position
- จังหวะออก ให้ดูแท่งราคาเปิดของแท่งโปร่งแท่งสุดท้ายตามรูปคือจุด 3.Price Open จุดที่จะออกคือราคาเปิดต่ำกว่าราคาเปิดของแท่งโปร่งแท่ง สุดท้าย ตามรูปคือจุด 4.Price Open = Close Position

รูปที่ C05

- ต่อมาดูการ Sell (Short Position) กันบ้าง รูปที่ C05 ประกอบครับ
- หลังจากที่มีแนวโน้มขึ้นอย่างชัดเจนให้ดูราคาเปิดของแท่งโปร่งแท่งสุดท้ายตามรูปที่ C05 คือจุดที่ 1.Price Open จุดที่จะเปิด Sell (Short Position) คือราคาเปิดต่ำกว่าราคาเปิดของแท่งโปร่งแท่งสุดท้ายคือจุดที่ 2.Price Open = Sell Position
 - จังหวะออก ให้ดูราคาเปิดของแท่งทึบแท่งสุดท้ายคือจุดที่ 3.Price Open จุดออกคือราคาเปิดสูงกว่าราคาเปิดของแท่งทึบแท่งสุดท้ายคือจุดที่ 4.Price Open = Close Position

: สรุปรูปแบบ Price Open Candle Stick Pattern

สำหรับรูปแบบนี้ผู้ศึกษาต้องมีความชำนาญพอสมควรในการใช้งานนะครับ จุดเข้า-ออกตามหลักการนี้สามารถใช้ได้ในทุก Time Frame แล้วแต่สไตล์การเทรดของแต่ละคน บางครั้งหลังจากที่ราคาทำยอดใหม่-กันบั้งใหม่ แล้วราคาอาจ Side way อยู่ สักพักลักษณะนี้ให้ผู้ศึกษาตีกรอบแบบ Channel Line ให้แก่ราคา Side Way แล้วใช้กรอบนี้ในการพิจารณาจุดเข้า-ออก กล่าวคือถ้าราคาหลุดกรอบด้านบนเป็นไปได้อาจเป็นแนวโน้มขึ้นแต่หากราคาหลุดกรอบล่างเป็นไปได้อาจเป็นแนวโน้มลง ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งต้องใช้เทคนิคอื่นๆประกอบการตัดสินใจด้วยโดยเฉพาะ RSI, Stochastic หาก Long Position ในขณะที่ Indicator ทำ OVB แล้วอย่างนี้เสี่ยงเกินไป และ Short Position ในขณะที่ Indicator ทำ OVS แล้วอย่างนี้ก็เสี่ยงเหมือนกันครับ

\$\$\$ ขอบเรื่องแท่งเทียน (Candle Stick) ไว้เพียงเท่านี้หากผู้ศึกษาสนใจเพิ่มเติมก็หาอ่านได้ตามหนังสือวิเคราะห์หุ้นที่มีขายทั่วไปได้ ซึ่งรูปแบบที่ผู้เขียนนำเสนอนี้เรียกว่าสำคัญมากจะละเลยไปไม่ได้จึงอยากให้ผู้ศึกษาจดจำและนำไปใช้งาน

คุยกันก่อนปิดเล่ม

บทสุดท้ายแล้วนะครับเป็นอย่างไรกันบ้างหายมันกันหรือยัง อย่าลืมนะครับว่าอย่าใช้เทคนิคใดเทคนิคหนึ่งในการเข้าทำการซื้อ-ขายแต่ให้ผสมผสานกัน โดยมีลำดับตามนี้คือ

1. Market Rhythm เพื่อหาทิศทางของราคาโดยการดูคลื่น และเส้นแนวโน้ม
2. Market Emotion เพื่อ Confirm แนวโน้มจากข้อ 1 โดยการดูสัญญาณ Over Bought / Over Sold / Divergence และ Candle Stick
3. เป้าหมายราคา เพื่อกำหนดจุดเข้า-จุดออก ให้ดูเทคนิคที่บอกแนวรับ-แนวต้านต่างๆที่ผู้เขียนได้นำเสนอไป ผู้เขียนขอแนะนำให้ Buy เหนือแนวต้าน-ออกที่แนวต้านถัดไป และ Sell ต่ำกว่าแนวรับ-ออกที่แนวรับถัดไป อย่าเปิด Buy ที่แนวรับและเปิด Sell ที่แนวต้าน วิธีนี้เสี่ยงเกินไปหากจะใช้วิธีนี้ผู้ศึกษาจำเป็นต้องมีชั่วโมงบินสูงๆมีประสบการณ์พอสมควร

วิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนที่ 1 2 3 ข้างต้นนี้ ต่อไปมาดูตัวอย่างการวิเคราะห์เริ่มตั้งแต่ขั้นที่ 1. Market Rhythm ผู้เขียนแนะนำให้ดูที่กราฟ 4 ชั่วโมงสำหรับขั้นตอนนี้ดูที่รูปตัวอย่างด้านล่างนะครับ **ให้ใช้ความรู้จากบทต่างๆที่เกี่ยวข้องประกอบการเรียนรู้**

รูปนี้เป็นกราฟจากตลาดการเงิน GBP/USD 4 ชั่วโมง

1. ที่กรอบสีน้ำเงินผู้เขียนกำกับว่า กรอบราคา Side Way มีอยู่ 4 กรอบ ตรงนี้สำคัญมาก Side Way คือตลาดไม่มีแนวโน้มเคลื่อนไหวออกด้านข้างสังเกตในกรอบ Side Way ว่าแท่งราคาจะไม่เรียงตัวกันเป็นระเบียบแถบบางแท่งหางก็ยาวเพื่อยลัษณะอย่างนี้คือการที่ตลาดมีความผันผวนยังไม่

ค่อยแน่ใจว่าจะขึ้นหรือลงดีวิ่งชนกันไปมา ฉะนั้นเมื่อเกิดภาวะนี้จึงไม่ควรเข้าตลาด (แม้ว่ากราฟที่ต่ำกว่า 4 ชั่วโมงจะแสดงออกถึงสภาวะการมีแนวโน้ม แต่ก็ตามถือว่าอาจเกิดอาการ False หรือสัญญาณหลอกได้ ฉะนั้นแนวโน้ม 4 ชั่วโมงจึงแม่นยำมากกว่า)

2. สิ่งที่ได้ทำคือรอ รอให้ราคาหลุดจากกรอบราคา Side Way อาจหลุดขึ้นข้างบนหรือลงข้างล่างก็ได้ กล่าวคือเส้นกรอบบนคือแนวต้านเส้นกรอบล่างคือแนวรับ ถ้าฝ่า Side Way ไปได้ก็เตรียมตัวเข้าทำกำไรในตลาดโดยการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2. Market Emotion ใน Time Frame D1, H4, ต่อไป
3. อย่าลืมดูแนวรับ-แนวต้านจิตวิทยาด้วยนะครับเช่นที่เส้นแนวรับ1 ราคาอาจติดเส้นนี้แล้วแต่ถ้าฝ่าลงไปได้ก็เริ่มขั้นตอนที่ 2. Market Emotion
4. ลูกศรสีน้ำเงินคือสภาวะของตลาดที่มีแนวโน้มเหมาะแก่การเข้าทำกำไรสังเกตลูกศรในกรอบ Small Profit ตรงนี้ถือว่าเสี่ยงนิดนึง แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่ามันเป็น Small Profit ก็ดูได้จากที่ราคามันยังไม่หลุดกรอบ Side Way แต่ว่าแท่งราคามีการเรียงตัวกันจนเกิดแนวโน้ม มักเกิดในช่วงกรอบ Side Way กว้างๆอย่าง กรอบราคา Side Way 4 นักลงทุนอาจเก็บเพียงแค่ 10-20 จุด หรือไม่เข้าตลาดช่วงนี้รอให้ราคาหลุด Side Way ก่อนก็เป็นทางเลือกที่ดี
5. สรุปขั้นตอนที่ 1 คือรอให้ราคาเกิดแนวโน้มหลุดออกจากกรอบ Side Way ถ้าหลุดขึ้นด้านบนก็เตรียม Buy หลุดลงด้านล่างก็เตรียม Sell
6. เพิ่มเติม : ใช้เทคนิคและเครื่องมือการแนวรับแนวต้านในขั้นตอนนี้เพื่อหาเป้าหมายของ Wave ต่อตัวหรือปรับฐานเท่าใด

\$\$\$ขั้นตอนที่ 2 ผู้เขียนได้อธิบายอย่างละเอียดแล้วในบทอื่นๆ Market Emotion ให้ดูกราฟ D1, H4, H1, กล่าวคือถ้า Market Emotion อย่างน้อย 1 ใน 3 Time Frame ข้างต้นบอกแนวโน้มที่ไปในทิศทางเดียวกันกับ Market Rhythm ก็วิเคราะห์ขั้นตอนที่ 3 “เป้าหมายราคา” เพื่อกำหนดจุดเข้า-ออกต่อทันที ขั้นตอนที่ 1, 2 สามารถที่จะวิเคราะห์ไปพร้อมๆกันได้ ถ้าเข้าหลักการก็เตรียมหาจุดเข้า-ออกเป็นลำดับสุดท้าย

\$\$\$ขั้นตอนที่ 3.เป้าหมายราคาเพื่อกำหนดจุดเข้าออก ให้ลงไปดูที่ Time Frame ต่ำๆเช่น M30, M15, M5 ตามสไตล์การเล่นของแต่ละคน สั้นหรือยาวถ้านิยมเล่นสั้นก็เข้าออกตาม TF M15 หรือ M5 อาจเก็บที่ 10-20 จุด เมื่อเกิด Side Way ที่ M15 หรือ M5 ก็ปิดทำกำไรครั้งหนึ่งเมื่อราคาหลุดจาก Side Way ก็เปิดออเดอร์อีกครั้งตามทิศทางเดียวกับข้อ 1. Market Rhythm H4 และเมื่อเกิด Side Way ก็ปิดทำกำไร ทำตามขั้นตอนนี้ไปเรื่อยๆจนกว่าข้อ 1. Market Rhythm H4 จะหมดแนวโน้มหรือเกิด Side Way หรือ 1. Market Rhythm H4 มาชนแนวรับ-แนวต้านที่มีนัยสำคัญนั้นหมายความว่าควรที่จะหาเป้าหมายราคาที่ H4 โดยใช้เครื่องมือชนิดต่างๆด้วย และหากเล่นระยะกลางก็เข้า-ออกตาม TF H1 ดังรูปตัวอย่างด้านล่าง

อย่าลืมวางแผนการลงทุน แผนการจัดการเงินทุน ตั้ง Stop Loss และกล้าที่จะ Cut Loss อย่าปล่อยให้โดนกราฟลากไปไกลจนกู้ไม่กลับโดยคิดเอาเองว่ากราฟจะกลับมาให้บวก ถ้าโดน Margin Call แล้วจะเครียดหนักกว่าเดิมครับ อีกข้อสำหรับกฎคือ "อย่าเดาเป็นอันขาด" อย่าเล่นหุ่นแบบเล่น ไฮ-โลว์ หาแนวทางของตัวเองให้พบ

สุดท้ายไม่มีอะไรสำคัญที่สุดมีแต่การทำงานที่สอดคล้องประสานกันระหว่างเทคนิคคอลและจิตใจ โดยหาความรู้ใส่ตัวเยอะๆ และฝึกฝนจิตใจให้มั่นคงไม่หวั่นไหวไปกับอารมณ์ต่างๆ เช่น ความกลัวและความโลภ เหลือไว้เพียงปัญญาเท่านั้น

ขอให้ผู้ศึกษาและเพื่อนๆ นักลงทุนทุกท่านจงประสบความสำเร็จบนเส้นทางแห่งการลงทุนทุกท่านครับ

วุฒิชัย อินทร์สว่าง
i_woottichai@yahoo.com